

Західне Українське
Євангельсько-Баптистське
об'єднання, США

3 (99) | 2008

ВІСНИК

духовно-просвітницький інформаційний журнал

ПРАВДИ

THE WESTERN UKRAINIAN EVANGELICAL BAPTIST CONVENTION, INC. IN THE USA

**Християни 46-го з'їзду Західного
Українського Об'єднання
практикували єдність на півдні
Каліфорнії**

стор. 10

ЧИТАЙТЕ В НОМЕРІ:

Духовно-збудовуюча стаття

Єдність.....	4
Вираження єдності.....	5
Церква в суспільстві: чи повинна бути у неї влада?	7

Життя церков об'єднання

Християни 46-го з'їзду Західного Українського Об'єднання практикували єдність на півдні Каліфорнії	10
Споживати ще не час	20
Школа дитячого духового оркестру	21
Ісус Христос учора, і сьогодні, і навіки Той Самий	22
Молодіжний табір в Геметі	23

Діти сироти

19 стор.

Василько!
24 стор.

Сторінка для сестер

Мудрість згори.....	25
---------------------	----

Християнство у світі

Михайло Горбачов півгодини молився в монастирі	28
Бенедикт XVI хоче реабілітувати Мартина Лютера	29
Смоленська прокуратура збирається ліквідувати церкву	29

У світі цікавого

Дивовижні здібності бджоли	30
----------------------------------	----

Західне Українське
Євангельсько-Баптистське
об'єднання, США

ВІСНИК духовно-просвітницький інформаційний журнал ПРАВДИ

The Western Ukrainian Evangelical Baptist Convention, Inc. in the USA

Головний редактор: Ігор ЗАВІРЮХА
Тел.: (253) 347-6600 | igorz7@hotmail.com

Відповідальний редактор:

Петро ЧИКЕРЕНДА
тел. (253) 335-7124,
e-mail: pchikerenda@gmail.com

Літературний редактор:

Наталя КОРНАЗЕВИЧ
тел. (253) 266-8367,
e-mail: natafedak@yahoo.com

Дизайн:

Андрій ТРИГУБА
e-mail: atburn@gmail.com

Набір тексту:

Ольга ВОЛЧКОВА
e-mail: kovcheg2001@ukr.net

РОЗПОВСЮДЖЕННЯ В США та в ЗАХІДНІЙ ЄВРОПІ:

Василь Куманський: 5540 Date Ave., Sacramento,
CA, 95842, USA | (916) 723-9243
e-mail: vasyel@netzero.net
Жанна Шевчук: тел.: (916) 532-4914

РОЗПОВСЮДЖЕННЯ В УКРАЇНІ та країнах СНД:

Леонід Кришчук, тел. 8 (050) 378-02-33,
e-mail: krishchuk@gmail.com

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:

Herald of Truth 37603 28th ave. S
Federal Way, WA 98003 USA
fax (253) 939-3015, tel. (253) 835-2182

Журнал видається на добровільні пожертви
та кошти передплатників.

річна ціна з пересилкою становить — \$25,
бажаючи підписатися на журнал, надсилайте
свої пожертви на адресу:

Herald of Truth
5540 Date ave. Sacramento, CA 95842 USA.

ПІДТРИМАЙТЕ ПРАЦЮ ОБ'ЄДНАННЯ ПОЖЕРТВАМИ:

The Western Ukrainian Evangelical Baptist
Convention
5540 Date Ave. Sacramento, CA 95842, USA

! При передруку посилання на "Вісник правди"
обов'язкове. Редакція не завжди поділяє думки ав-
торів матеріалів, що друкуються. Надіслані матері-
али не рецензуються і назад не повертаються.

Підписано до друку з оригінал-макету ____08. формат
84x106/16. Бумага Finesse. Друк офсетний. Ум. друк. арк. 8.
Обл.-вид. арк. 2,8. Кількість 800 прим.

Віддруковано: Релігійне товариство "Місійна книжкова
фабрика «Християнське життя»" м.Луцьк, Україна,
тел. (+38 0332) 71-08-74

Єдність у тілі Христа

Мир вам, шановні друзі! Ми щиро вдячні за вашу вірність бути читачами нашого журналу.

Наступною темою примірника, є тема 46-го з'їзду нашого об'єднання: "Єдність у тілі Христа".

Тобто, єдність Церкви Ісуса Христа і єдність народу Божого — сім'ї Божої. ап. Павло звертаючись до Церкви в Єфесі каже: *"Отож, благаю вас я, в'язень у Господі, щоб ви поводитися гідно покликання, що до нього покликано вас, зо всякою покорою та лагідністю, з довготерпінням, у любові терплячи один одного, пильнуючи зберігати єдність духа в союзі миру. Одне тіло, один дух, як і були ви покликані в одній надії вашого покликання. (Єф. 4:1-4)*

Як і кожна церква часів ап. Павла, так і ми з вами, діти Божі, потребуємо сьогодні заохочення до любові і до добрих учинків. В свій час знаменитий італійський живописець Леонардо да Вінчі зробив велике відкриття, розпочавши працю над картиною "Таємна вечеря". Приходилося йому довго думати над тим, щоб усі 12-ть апостолів, як і сам Спаситель, Ісус Христос, були зображені з можливою точністю. Лице Петра потребувало рішучості, в той час, як Фома мав виглядати більш-менш обережним. Найдти усі персонажі в житті — це важке завдання. Труднощі були, щоб віднайти лице для зображення Христа, а особливо, для Його зрадника Юди.

Деякі роки минуло, поки Леонардо да Вінчі знайшов молодого красивого юнака, з виключно правильними рисами обличчя. Стрункого, з царською осанкою, високого росту хориста церковного хору. Ім'я його — Петро Бандіні. З кожним сеансом моделювання, Леонардо переконувався, що знайшов саму підхожу людину, кращого не знайдеш.

Коли все було закінчено, і постало питання моделі для Юди, почались знову не менш важкі пошуки. Леонардо відвідав багато в'язниць, біржі, кабаки, щоб віднайти лице, котре відображало б страшенне падіння, рівне Юді. Пройшло декілька років. І ось одного разу він зустрів того, на кого не міг не звернути увагу. Це був втрачений образ людини: весь в

лахмітті, жалюгідний, але зухвалий в той час та нахабний, що клянчив у перехожих гроші на горілку. Це був той необхідний образ.

За короткий час вони домовились, і Леонардо да Вінчі приступив до роботи, та... задумався і запитав:

— Як ваше ім'я?

О, ви мене знаєте, — відповів молодий чоловік. — Мене звати Петро Бандіні.

— Невже це ви? — спитав його да Вінчі.

Так, це я, той самий, котрий був у вас декілька років тому. Невже ви не впізнали мене?

Ні, не впізнав. Що з вами? — розкажіть.

І молодий чоловік розповів, як він пішов шляхом розпусти і злочину. Художник ледве міг втриматися від сліз, накидаючи на полотно риси лица людини, котра колись мала світле чоло, чисті очі і чисте серце.

У творінні Божому є місце для бджолиної сім'ї, сім'ї людей, і також сім'ї Божої — Церкви Ісуса Христа. Все, що творить Бог, воно є прекрасне і величне, каже Біблія. Але так, як було в часи Ісуса Христа і Його учнів, як це було в часи ап. Павла чи в часи "Відродження" Леонарда да Вінчі, так і в наші дні ворог душ людських руйнує сім'ю в усьому повноцінному Божому творінні. Ця руйнація проходить як ззовні, так і зсередини. Розпадаються шлюби, дробляться на маленькі частинки церкви, порушується єдність, люди нетерпеливі один до одного, охолоджується любов, втрачається мир, кожен шукає свого, і тому помножується беззаконня та злочин.

Ми ж з вами, шановні друзі, брати та сестри, покликані пильнувати зберігати єдність духа у союзі миру. Ап. Павло нас сьогодні закликає: *"Терпіть один одного, і прощайте собі, коли б мав хто на кого оскарження. Як і Христос вам простив, робіть так і ви." (Кол.3:13).*

Ось до цього ми закликаємо вас, шановні читачі. До цього нас закликає Господь. Мир вам!

Ігор Завірюха

Єдність

В Єв.Івана (17:20-21) ми читаємо первосвященицьку молитву Ісуса. Він молить: *“Та не тільки за них Я благаю, а й за тих, що ради їхнього слова ввірують у Мене, щоб були всі одно: як Ти, Отче, в Мені, а Я — у Тобі, щоб одно були в Нас і вони, щоб увірував світ, що Мене Ти послав.”*.

Тут мова йде про єдність. Стати єдиними, як Батько і Син єдині. Придивляючись сьогодні до релігійного світу, потрібно сказати, що небагато цієї єдності видно серед віруючих. При цьому ми думаємо не тільки про недолік єдності між різними релігійними групами, але також і про недолік єдності, спілкування й братерства, які можна відзначити в загальному у віруючих. Так, навіть в одній і тій же церкві бувають конкуренція, суперечки й занепокоєння.

Усупереч усьому цьому розладу й сьогодні ширі учні покликані бути єдиними. Коли Ісус молився, Він думав про ширих учнів, які повинні були стати єдиними. Для ширих учнів єдність і сьогодні можлива, хоча для більшості віруючих це здається неможливим. Учень є той, хто приходить до вчителя, щоб навчитися в нього й стати таким же, як він.

“І хто свого хреста не несе, і не йде вслід за Мною, той не може бути учнем Моїм! (Лук. 14:27)”. Така людина може стати членом релігійної групи, але не учнем Ісуса.

Що ж значить бути учнем Христа, і як ця досконала єдність може стати дійсністю?

Ісус говорить: *“Коли хоче хто йти вслід за Мною, хай зречеться самого себе, і хай візьме щоденно свого хреста, та й за Мною йде”*. (Лук. 9:230).

У цьому таємниці християнського учнівства й таємниці єдності й широго спілкування, вічного братерства. Два учні Ісуса, що обоє зреклись себе, будуть, саме собою зрозуміло, єдині; це так само вірно, як двічі два — чотири. Тому що самовілля заважає єдності. Я хочу, я думаю, я вимагаю й т.п. Коли наше “я” розіп’яте, тоді й виникає єдність між братами і сестрами. Утвориться одне тіло, як це читаємо в 1Кор.12:13: *“Бо ми всі одним Духом охрищені в тіло одне, чи то юдеї, чи геллени, чи раби, чи то вільні, і всі ми напоєні Духом одним”*. Ми бачимо, що Церква Христа на землі не є організацією, а організмом, у якому всі члени служать один одному. Почитаємо, як Апостол Павло описує це благословенне, приємне життя: *“Щоб були ми правдомовні в любові, і в усьому зростали в Нього, а Він Голова, Христос. А з Нього все тіло, складене й зв’язане всяким допоміжним суглобом, у міру чинності кожного окремого члена, чинить зріст тіла на будовання самого себе любов’ю.”* (Еф.4:15,16). Це місце говорить про зовсім незвичайну єдність і спілкування в цьому світі. Такої єдності не можна досягти людськими зусиллями, але силою Христа. *“Бож слово про хреста тим, що гинуть, то глупота, а для нас, що спасаємось, Сила Божя!”*. Так пише Павло в 1Кор.1:18. Цією силою можна досягти єдності й вічного спілкування в сім’ї й у Церкві. Тому що ця сила

здатна зламати самовілля. Уявимо собі, що зібралася група людей для того, щоб з’ясувати, що кожен із них думає про певне місце Писання. Ймовірно, що почуємо різні думки. Але якщо ці ж люди зберуться, щоб установити, що Слово Боже хоче їм сказати, а не те, що вони думають про Слово Боже, чи не вважаєте, що виникне єдність? Так, кожен судив би себе самого у світлі Слова Божого, і цими шляхетними думками ми досягли б довершеної єдності й благословенного братерства. Тільки з такими думками можна прийти до єдності.

Добре звернути увагу на благання Павла, що він пише своєму співробітникові Тимофію: *“Уважай на самого себе та на науку, тримайся цього. Бо чинячи так, ти спасеш і самого себе, і тих, хто тебе слухає!”* (1Тим.4:16).

На закінчення прочитаємо кілька настановлень Слова Божого, умовляння про єдність із Еф. 4:1-6: *“Отож, благаю вас я, в’язень у Господі, щоб ви поводитися гідно покликання, що до нього покликано вас, зо всякою покорою та лагідністю, з довготерпінням, у любові терплячи один одного, пильнуючи зберігати єдність духа в союзі миру. Одне тіло, один дух, як і були ви покликані в одній надії вашого покликання. Один Господь, одна віра, одне хрищення, один Бог і Отець усіх, що Він над усіма, і через усіх, і в усіх”*.

Амінь.

Скрытые сокровища. (Собрание проповедей).
Переклад із російської Олег Роцук

Виращення єдності

Деякі віруючі розглядають зібрання тільки з людської точки зору. У зібраннях вони бачать одну мету — одержання благословення через Слово Боже. Дух Божий збуджує в серці кожного християнина бажання бути підбадьореним і підкріпленим через Слово. Багато віруючих відвідують зібрання тільки із цією метою й заспокоюються на тім, що в дійсності одержують благословення.

Якщо зібрання розглядати тільки із цього погляду, то воно мало б другорядне значення. У цьому зв'язку дуже важливо враховувати те, що ті, хто зібралися, виражають приналежність до певного об'єднання християн, які збираються в певному місці на колись затвердженій основі. Однак люди відступили від необхідної точності слухняності Слову Божому, тому виникло величезне число різноманітних суспільств і церков.

Незаперечною дійсністю залишається те, що Святе Письмо визнає тільки одну корпорацію на християнській основі, а саме зібрання, що через Святого Духа було покликане до життя в день п'ятидесятниці. *“Одне тіло, один дух, як і були ви покликані в одній надії вашого покликання.”* (Еф. 4:4). *“Бо ми всі одним Духом охрищені в тіло одне, чи то юдеї, чи геллени, чи раби, чи то вільні, і всі ми напоєні Духом одним.”* (1 Кор. 12:13).

Ця надзвичайно важлива істина про єдність тіла, про єдність усіх дітей Божих дуже переконлива. Хіба не повинні

бути єдині ті, хто врятовані від вічної загибелі Спасителем, одержали той самий Святий Дух, волають до одного Бога-Батька, ґрунтуються на одному Слові й прагнуть до однієї мети — до небесної слави? Було б зовсім неприродно й незрозуміло, якби все було інакше.

Уперше про зібрання в Новому Завіті згадується в Євангелії від Матвія, розділі 16, де сам Господь Ісус говорить: *“І кажу Я тобі, що ти скеля, і на скелі оцій побудую Я Церкву Свою, і сили адові не переможуть її.”* (Матв. 16:18). Тоді церква була ще справою майбутнього, однак Господь ділився про свій план зі своїми учнями.

Сама назва — зібрання або громада (як би не називали) — не так важливо. Важливо те, щоб із тим або іншим словом погоджувалася правильна думка, що тісно пов'язана з ним корпорація (суспільство) представляє тіло Христа, а Він є главою цього тіла. Ця думка однозначно підтверджується в Еф. 1:22-23. та Кол. 1:18: *“І Він — Голова тіла, Церкви. Він початок, первороджений з мертвих, щоб у всьому*

Він мав першенство.” Таким чином, зібрання є тіло Христа, а Він — глава цього тіла, і Він керує ним.

З даного місця Писання (Кол. 1:18) випливає ще одна захоплююча думка: тіло — це повнота, тобто досконалість голови. Зрозуміло, що пізнання цієї істини не може бути обмежено лише чистим проповіданням Слова Божого і його щиросердим сприйняттям, і що характер і манери зборів не повинні заперечувати істину про єдине тіло й небесну голову. І якщо діти Божі на землі є втіленням єдності, то присвоєння собі особливих та різноманітних найменувань суперечить цьому. Прийняття різних уставів, положень і найменувань практично заперечує єдність тіла Христа.

Таким чином, ті, хто приймає імена, установи, положення, практично відділяються від інших християн, які не можуть визнати відповідне найменування або устав. Протиріччя тут полягає в тому, що християни начебто визнають єдність дітей Божих, але одночасно вони міцно тримаються за певні імена й системи. Однак визначальним мірилом є не те, що говориться, а те, що робиться. Адже ніхто не судить про людину по її гарних словах, але по її справах, і це в порядку речей. Господь говорить: *“По плодах їх довідається їх”*. Тому абсолютно безглуздо на словах визнавати єдність усіх віруючих, на ділі ж збиратися під якимось особливим ім'ям якої-небудь християнської течії. Хто так чинить, той суперечить своєму віросповіданню. Те ж саме засуджує Дух Божий у коринтян, коли кожний із них говорив: “Я Павлів, я Аполлосів, я Кифин, а я Христів”. Точно так суперечить навчання Писання й те, коли сьогодні називають себе за ім'ям тієї або іншої людини, як колись у Коринті називали себе за ім'ям Павла або Аполлоса, які були лише служителями, котрих використовував Господь.

В істині про одне тіло полягає й те, що всі його члени тісно взаємозалежні, а саме, що цей зв'язок не може бути більш щиріший, ніж він є насправді. Якщо ж хто хоче на додаток до цього ввести якісь інші зв'язки, то він тим самим доводить, що єдність, створена через Духа Божого, йому недостатня.

Яку мету переслідують діти Божі, об'єднуючись у який-небудь союз? Варто було б тільки зв'язати різні члени людського тіла якимись додатковими путами, вони не стали б більше взаємозалежними у своїх діях, навпаки, їхня воля рухів була б обмежена. Ці пута не тільки зайві, але й дуже шкідливі. Подібне відбувається й із духовним тілом. Так яке наше завдання в наші дні, коли ми бачимо цю розірваність серед народу Божого? Може, нам варто прикласти якнайбільше зусиль, щоб об'єднати дітей Бога, інакше кажучи, сприяти організації цього об'єднання? Як тільки ми почнемо це робити, ми усвідомимо, що своїми зусиллями ми не зможемо домогтися єдності, що створив Святий Дух.

З Писання ми бачимо, що Бог ніколи не відрікається від своїх думок і планів, і не здає своїх позицій. Якщо сьогодні душа через віру в рятівну справу Христа приходить до відродження в середовищі якого-небудь християнського руху, то виникає питання, до якої ж корпорації приєднує Дух Божий цю душу? До корпорації тієї ж назви? У жодному разі; це б означало, що Дух Божий визнає тільки цю течію в порівнянні з іншими. Навпаки, Дух Божий приєднує цю душу до того єдиного тіла, що Він сам заснував у день п'ятидесятниці, а саме до зібрання дітей живого Бога. Іншої корпорації Бог не визнає, і ми також не повинні визнавати. Нам не треба створювати цю єдність, але ми повинні зберігати її, як і написано: *“Зо всякою покорю та лагідністю, з довготерпінням, у любові терплячи один одного, пильнуючи зберігати єдність духа в союзі миру. Одне тіло, один дух, як і були ви покликані в одній надії вашого покликання. Один Господь, одна віра, одне*

хрищення, один Бог і Отець усіх, що Він над усіма, і через усіх, і в усіх. (Еф. 4:2-6)”.

Щирі християни покликані, таким чином, зберігати вже існуючу єдність Святого Духа, але не споруджувати на його місці людське саморобництво. Зберігати — значить збиратися й поводитися так, щоб уникати всього того, що практично заперечує і скасовує єдність Духа. А умовою цього є наступне: треба прийняти вчення про єдність і триматися за нього.

Усупереч розпаду всередині християнства на багато течій, Святий Дух прилучає всіх відроджених згори, і об'єднаних один з одним путами любові — до тіла Христа.

Так, усі вони напоєні одним Духом. Віра може ґрунтуватися тільки на одній основі, і християнин, роблячи інакше, обирає свій власний шлях, що шкодить свідченню про Бога в дні занепаду. І в ці важкі дні кожен зокрема, об'єднавшись з іншими на одній основі, збираючись навколо імені Господа Ісуса Христа, може втілювати це єдине тіло, зібрання дітей живого Бога. Він може у вірності затверджуватися на всій повноті Слова Божого як у питанні вчення про зібрання і його свідчення на землі, так і в питанні впливу й водіння Духа в спілкуванні святих, у питанні використання дарів Святого Духа. Кожен, зокрема, може молитися за поширення благої звістки, сприяючи цьому в тій мірі, у якій дає йому Бог; він може з волі Божої зайняти своє місце в сім'ї, на своєму робочому місці й бути, таким чином, світлом для прославляння імені свого Господа. Надзвичайно важливо й благословенно в дні омани й занепаду представляти збори втіленням щирої симпатії між братами, благословенням згори й однодумністю, і бачити ці збори очима Господа.

Підбадьорливим для нас є те, що віруючі Старого Завіту прагнули зберегти думку єдності в народі Ізраїлю, хоча вони тоді ще не мали постанову про збереження єдності. При Давиді й Соломоні дванадцять колін Ізраїлю представляли одну державу, однак після смерті Соломона ця держава була розділена на дві частини: десять колін під Єровоамом і два коліна під Рехав'амом. Пророк Ілля побудував жертвник із дванадцяти каменів, і з вірою мислив про дванадцять колін, хоча було присутні тільки десять. В 1 Цар. 18:31 написано: *“І взяв Ілля дванадцять камінь, за числом племен синів Якова, до якого було слово Господнє, говорячи: Ізраїль буде ім'я твоє!”*. Ту ж віру ми бачимо в Єзекиї, царя юдеїв, народу двох колін. І він мислив про весь народ Ізраїлю. В 2 Хр. 30:5-6 написано: *“І вони постановили оголосити по всьому Ізраїлю від Беер-Шеви й аж до Дана, щоб приходили справити Пасху для Господа, Ізраїлевого Бога, в Єрусалім, бо не часто робили її так, як написано. І пішли бігуни з листами від царя та його зверхників по всьому Ізраїлі та Юдеї, та за наказом царя говорили: Ізраїлеві сину, верніться до Господа, Бога Авраамового, Ісакового та Ізраїлевого, і Він повернеться до останку, позоставо вам із руки асирійських царів”. У наступні часи те ж саме спостерігалось в народі, що залишився після повернення з рабства. Хоча в Ізраїльській землі було тільки два коліна, про це написано в Езд. 6:17: *“І принесли в жертву на свято відновлення того Божого дому: волів сотню, баранів двісті, ягнят чотири сотні, а козлят у жертву за гріх за всього Ізраїля дванадцять, за числом Ізраїлевих племен”*. А незабаром після цього (див. роз. 8:35) *“Ті, що прийшли з полону, сину вигнання, принесли цілопалення для Бога Ізраїля: дванадцять биків за всього Ізраїля, дев'ятдесят і шість баранів, сімдесят і сім овець, дванадцять козлів на жертву за гріх, це все цілопалення для Господа”*.*

Вальтер Брім

Переклав із російської Олег Рошчук

Церква в суспільстві: чи повинна бути у неї влада?

З самого свого першого дня — П'ятидесятниці в 30 р. після Н.Хр. — у церкви по-різному складалися відносини з суспільством, в якому вона існувала, — особливо відносно примусової влади держави. Часом церква виявлялася (з світської точки зору) слабкою, часом сильною. У своїй доповіді я хотів би показати, що, незалежно від місця і часу, всякий раз, коли церква починала застосовувати силу примусу або достатньо близько зливалася з державою, вона руйнівним чином компрометувала і свою суть, і своє послання. Тільки коли у неї не було світської влади, вона була здатна своїм прикладом виявляти унікальну силу Євангелія Царства Божого, силу жертвенної любові, могла звільняти і ситуації. Але коли церква володіла світською владою, сила Євангелії спотворювалася і слабіла. Адже вся світська влада в кінцевому результаті зводиться до утримання верховенства і контролю, і як тільки цьому загрожувала небезпека, всі інші цінності з легкістю приносилися в жертву. Саме тому британський історик і державний діяч минулого століття лорд Ектон, до речі, сам причетний до політичної влади, відмітив: "Влада розбещує; а абсолютна влада розбещує абсолютно". І зовсім не голослівний вислів американського богослова Річарда Джона Неухауса (Richard J. Neuhaus): "Існує неминуче зіткнення між істиною і владою".

Церква виростає з життя, смерті і воскресіння Ісуса з Назарету, засудженого і страченого політичними властями того часу, — як іудейською (синедріоном), так і намісником римського імператора (Понтієм Пілатом). Ісус зовсім не дво-значно сказав Пілатові, що Його Царство не від світу цього (Івана 18:36), хоч і діє воно в навколишньому світі; іншими словами, Царство Ісуса, засноване на любові і свободі, і мирські царства, засновані на насильстві і примусі, фундаментально несумісні. Він говорив Своїм учням і про те, що світ, що ненавидів і гнав Його, ненавидітиме і гнатиме і їх (Івана 15:18-25). У цьому положенні переслідуваної меншості церква залишалася в Римській імперії до 313 р. після Н.Хр., поки імператор Константин міланським вердиктом не проголосив терпимість до християн. Потім у 375 р. імператор Феодосій затвердив християнство як єдину державну релігію імперії — і церква раптово виявилася причетною до влади, насильства і примусу, переслідувань язичників і служіння інтересам держави, поступаючи майже так само, як свого часу поступало з нею римське поганство. Але вирішальний перелом відбувся тільки після того, як Августин визнав необхідним відмовитися від переконання, якого одностайно дотримувалися всі Батьки церкви, що передували йому, — що християни ні за яких обставин не повинні брати участь у війні, — і створити, правда, не без боротьби, теорію, згодом названу "теорією справедливої війни". Іншими словами, з моменту, коли були хрещені імператор і держава, кількість ситуацій, коли на користь держави чиста істина Євангелії відставлялася убік, стало зростати.

З того самого дня і по сьогодні стало вважатися нормою, що церква виступає союзником або навіть помічником світської держави, правителя, що є "християнським" з санкції, і виправдовує все, що б політичні власті не здійснювали на користь держави. Як правило, саме так відбувалося, коли "наверталися" правителі і видавали декрет про "навернення" своїх підданих — у Вірменії, Галії, Етіопії, пізніше і в Київській Русі.

З Америкою ж відбувалося по-іншому: вона закономірно прийшла до воєн і інших форм насильства, обману, придушення неблагонадійних і т.д., тобто до того, що жодним чином не може асоціюватися з Ісусом з Назарету, Господом і Рятівником, — прийшла під тиском залізної логіки своєї "незалежності". І тут, не будучи залежною від держави, але гаряче віддана її політиці, церква хочеш не хочеш почала закривати очі на її дії. Критикувала державу церква украй рідко, оскільки була кровно зацікавлена в добрих стосунках з нею і не хотіла ризикувати своїм впливом і матеріальними благами.

Після падіння західної Римської імперії в V столітті церква, очолювана Римським єпископом, повсюдно устала на Заході єдиним заслугуючим довіри інститутом, через що їй довелося узяти на себе величезну політичну владу, ставши своєрідною квазі-державою. Папство управляло регіонами, збирало податки, вело дипломатичні справи і війни, як будь-яка інша світська держава. І як будь-

яка інша земна держава, воно дотримувало і захищало свої інтереси. Єпископи ставали землевласниками, подібно до світської знаті. Поступово цінності, диктовані інтересами держави, витіснили цінності іншого порядку — безкорисливу любов і самопожертвування, явлені Ісусом. Виникнення централізованих держав, як, скажімо, Англія і Франція, або таких суб'єктів, як так звана "Священна Римська імперія", привело до розвитку безперервних конфліктів за владу між папством, з одного боку, і королями або імператорами, з іншого. Залежно від обставин, що склалися, конфлікти ці вирішувалися перемогою то однієї, то іншої сторони. Глобальний же конфлікт полягав в одностайному уявленні про те, що церква і держава, в ідеалі, повинні трудитися рука в руку — внаслідок чого церква тим або іншим шляхом утвердилася у всіх європейських державах, великих і малих, закріпивши за собою чималі привілеї. Більш того, і церква, і держава мали певні інтереси у викорінюванні, ради єдності суспільства, релігійних меншинств, будь то іудеї, мусульмани, або інакомислячі християни. Переслідування цих груп не заборилися вибухнути.

Впродовж ряду століть ця ситуація залишалася типовою як для Заходу, так і для Сходу Європи. Навіть у XVI столітті, коли на Заході почалася реформація, головні реформатори Лютер і Кальвін, не дивлячись на приватні відмінності в конкретних питаннях, не змінили істотно цих взаємин церкви і держави. Що стосується англійської реформації, то вона переважно представляла відкрите зіткнення влади папи і Генріха VIII, коли останній, у відповідь на відмову папи дозволити йому розвестися з першою дружиною і одружитися на Анні Болейн, оголосив себе главою церкви в Англії. Проте реформація принесла з собою те, чого ніхто не очікував: вона зруйнувала відчуття єдиної церкви і єдиної глави церкви, єдиної істини і привела до церковної роздробленості, усередині якої стали відбуватися подальші розколи у міру того, як радикальніші реформатори (наприклад, анабаптисти і моравійці в Німеччині і Нідерландах, сепаратисти і баптисти в Англії) все частіше піднімали питання: а чи повинні бути у церкви такі близькі відносини з державою? Вони були переконані, що церква повинна бути відокремлена від держави заради власної чистоти. Різними шляхами і в різних ступенях, вони стверджували, що, за прикладом первинної церкви I століття, церква, по-перше, повинна складатися тільки з людей, які по-справжньому і особисто повірили і віддали себе Богові, а не зі всіх громадян; по-друге, християни повинні, наскільки це можливо, уникати осквернення світськими справами, особливо участю в насильстві; і, нарешті, церква, як єдине тіло, не повинні мати ніякого зв'язку з державою і застосовувати яку б то не було мирську форму насильницької або примусової влади. Групи, що стверджували це, однаково переслідувалися як протестантською, так і римо-католицькою церковною владою разом з владою державною (за виключенням, мабуть, тільки Нідерландів). Багато хто з цих груп знайшов притулок в тих або інших, що тільки почали виникати, колоніях Північної Америки.

У другій частині моєї доповіді я хотів би розглянути історію взаємин церкви і влади в тих особливих умовах, які склалися в Північній Америці; це вельми повчальний приклад для тезису моєї доповіді.

Європейські поселенці, які прибули в XVII — XVIII століттях на береги землі, званої тепер Сполученими Штатами Америки, представляли три групи: 1) осівші у Вірджинії, потім в Джорджії і обидвох Каролінах прибули в основному із-за економічних причин і, приєднавшись в більшості своїй

до англійської церкви, природно, що ж церкву і затверджували в колоніях; 2) пільгими і пуритани, що втекли від переслідувань в Англії, поселилися в Массачусетсі і Коннектикуті в надії знайти свободу віросповідання; але, опинившись в своїх колоніях при владі, вони почали переслідувати інших християн, одними з яких були баптисти. Ті, змушені втікати, заснували недалеко Рід Айленд, де, до речі, з перших же днів практикувалася релігійна терпимість; 3) були також і інші християни, що піддавалися гонінням, — англійські католики, які знайшли притулок в Меріленді, а також нечисленні секти з Німеччини, що зупинилися в Пенсильванії. Штат цей був освоєний квакером Уільямом Пінном, що практикував щонайширшу терпимість.

До 1776 року, коли 13 колоній проголосили незалежність від британської корони, складалася наступна картина:

- 1) уряді колоній, особливо на півдні, утвердилася англійська церква (надалі вона розірвала свої особливі відносини з британською короною, при цьому як і раніше залишаючись англійською і по структурі, і по вченню).
- 2) Уряді інших, зокрема в Новій Англії, утвердилася конгрегаційна церква.
- 3) У деяких колоніях не утвердилася жодна церква.
- 4) У всіх склалася практична віротерпимість; у кожному штаті мирно співіснували християни, що належали до різних груп. У всіх були абсолютно різні уявлення щодо відносин з урядом: одні стояли за проголошення церкви офіційним інститутом, за умови, що церква повинна очолювати державу; інші підтримували встановлення офіційного інституту церкви з очолюючою роллю держави; треті були категорично проти встановлення офіційного статусу церкви як інституту держави.
- 5) Проте в цілому церкви духовно знаходилися у великому занепаді, залишаючись нечисленими і пасивними; як домінуюча філософія затверджувався секулярний лібералізм, прикладом чого можуть служити переконання Томаса Джефферсона і Бена Франкліна.
- 6) Прагнення до об'єднання в 13 штатах було не набагато сильніше за бажання інших штатів зберегти свою незалежність. Іншими словами, прагнення до федералізму було слабким, і успіх зусиль по створенню федеральної конституції жодним чином не був гарантований.

Саме під тиском цих обставин, перед лицем союзу, що народжувався, і небезпеки як релігійного, так і регіонального конфлікту творці Конституції внесли Першу поправку: Конгрес не повинен видавати законів, що встановлюють яку-небудь релігію або забороняють її вільне віросповідання, або що обмежують свободу слова або друку, або право народу мирно збиратися і звертатися до уряду з петиціями про задоволення скарг.

Метою поправки було гарантувати розділення сфер діяльності церкви і держави, щоб жодна із сторін не домінувала над іншою, а також не втручалася незаконно в свободи індивідуальних громадян. В результаті ж виявилось, що хоча федерального інституту церкви і не існувало, в деяких штатах певний час продовжувала зберігатися його м'яка форма. При цьому вплив християнських, і особливо протестантських груп на формування якогось основного суспільного морального консенсусу виявився ще переконливішим; але він, як абсолютно ясно показує ряд авторів (див. Johnson,

1996), був абсолютно позбавлений конкретної доктринальної підстави, тому що основне розділення церков, здатне розколоти суспільство, лежало в області саме доктринальних питань. Така мораль все більше і більше втрачала свій конкретний християнський зміст і, відповідно, все менше і менше ставала теоретично виправданою.

Тим часом, впродовж всього періоду з 1800 по 1950 рр. церкви переживали одне за іншим, як їх згодом стали називати, пробудження або відродження; навіть не дивлячись на чергування з періодами занепаду, церкви продовжували рости в процентному відношенні до населення до тих пір, поки практично кожен другий американець не був членом якої-небудь церкви. Між іншим, католики, число яких зросло за рахунок великих імміграцій ірландців у середині XIX століття і пізніше — італійців, поступово в XX столітті проклали шлях в цей моральний консенсус Америки так само, як і євреї, чий вплив, не дивлячись на їх нечисленність, був значно більшим, особливо в академічних кругах. На цьому фоні стала можливою поява книги Уїлла Херберга “Протестант-католик-іудей” (1960), що доводила, що це — три однаково прийнятих шляхи для благопорядного американця. Багато церков і синагог отримали в суспільстві особливе прихильне відношення до себе, і всі отримали від держави політичну підтримку (наприклад, податкові пільги).

І вони пішли на це, без єдиного протесту прийнявши масове обмеження сфери їхньої діяльності. Вони дозволили собі стати податливими капеланами на службі у держави і суспільства, забезпечуючи гарантовані голоси “божественного” схвалення на публічних маніфестаціях і відмовляючись від будь-якого права виражати незгоду з політикою, яка могла бути вельми сумнівною з погляду Царства Божого, що ними ніби-то представляється. Вони дозволили собі стати службовими організаціями для заповнення емоційних потреб індивідуальних споживачів і сімей замість того, щоб стояти на варті Царства, що корінним чином відрізняється від царств земних. Далі, оскільки всі християнські групи, яким би не був їхній статус в Європі (державної церкви або інакомислячих і переслідуваних сект) були в Сполучених Штатах на одному рівні, то з часом вони стали “деномінаціями”, тобто цілком відособленими і конкуруючими групами, подібно до конкуруючих супермаркетів або автоконцернів. Неминуче, під тиском цієї конкуренції, маючи перед собою такий впливовий для суспільства приклад економічної мо-

делі вільного ринку, деномінації все більше і більше стали підстроюватися під переважаючу споживчу ментальність (“споживач завжди має рацію”) і виставляти себе на ринок, пропонуючи свої послуги і зменшуючи духовні і моральні вимоги Євангелії. Церква стала тим місцем, куди люди почали приходити, щоб відчувати себе хорошими, а не щоб ставати учнями розп’ятого Господа Ісуса. Були, правда, особливо в кінці XIX — першій половині XX ст., християнські групи, що схилилися до украй негативних уявлень про суспільство і державу, і що відповідно не входили в культурно-політичний консенсус, що опанував “основні” деномінації. Їх стали називати фундаменталістами, оскільки вони наполягали на збереженні фундаментальних доктрин християнства перед обличчям “модерністського” ухилення від найважливішого в ученні. Але, будучи в більшості своїй украй негативними по відношенню до суспільства і “зацикленими” на апокаліптичному недалекому майбутньому, вони відсторонилися від суспільства, замість того, щоб протистояти його недолікам. За іронією долі, за останні десятиліття, у міру досягнення цими групами все більшого процвітання, багато хто з них став гучними представниками містичної “християнської Америки” і пристрасними захисниками “американського способу життя”.

Яка ж мораль цієї історії? Слід визнати, що релігійна картина США достатньо складна і заплутана, щоб вивести якусь одну пояснюючу модель. Але, думаю, я міг би заявити, що навіть за відсутності офіційного політичного істеблішменту, церква в США в багатьох своїх формах не тільки робила вплив на суспільство, але і користувалася його прихильністю, розплачуючись за це своєю чистотою. І всезростаючий безглуздий підсумок цього в тому, що зараз церква втрачає навіть свій первинний вплив. Населення вважає її неактуальною і бездіяльною, і вона все більш і більш відкидається державою і його органами (див. Carter, 1993; Hauerwas & Willimon, 1989; Scoville, 1998; Wilson, 1997).

Чарльз Р. Тейбер, доктор філософії (місіологія),
Джонсон Сіті, США

Християни 46-го з'їзду Західної практикиували єдність

Гемет — невеличке містечко на півдні Каліфорнії, близько 70 тисяч населення. 23 травня з усього західного побережжя сюди злітались та з'їжджались делегати 46-го з'їзду Західноукраїнського баптистського об'єднання в США. Темою вибрали вірш з Біблії (Єф 4: 4-5) ... "Одне тіло, один дух, в одній надії, один Господь одна віра, одне хрещення".

Реєстрація розпочалась о шостій годині вечора. Усіх гостинно приймала місцева Українська Баптистська Церква в місті Гемет.

"На вершині 700-метрової гори Корковаду (Бразилія), в національному парку збудована статуя Христа Спасителя, яка є символом примирення народів. А сила нашої єдності — Ісус", — такими словами голова об'єднання Ігор Завірюха урочисто оголосив 46-ий з'їзд відкритим.

Заступник голови об'єднання та ведучий Павло Дем'яник привітавши усіх, закликав бути єдиними в служінні Богу.

Словами єдності "Мир Вам", вітав пастор місцевої церкви, місіонера та також представник клубу "Авана" Володимир Білоус. "Як добре коли брати живуть у єдності. Але для єдності потрібно бути живими, пити чисту воду, дихати чистим повітрям та знаходитись в чистому середовищі", — говорив брат Володимир.

"Мій Бог живий", — співав невеликий хор місцевої церкви, а

дочка відомого музиканта та диригента Павла Малієвського Галина виконала псалом: "Провадь мене Господи, і я буду йти скрізь, де Ти відчиниш двері".

Наступним з'їзд вітав пастор Укра-

їнської Церкви в Лосс-Анджелесі, Ілля Чепелюк. У своєму привітанні він запитав учасників чи любимо ми Христа, бо саме любов до Бога об'єднує християн. Пастор церкви в Сакраменто, Юрій Голас, нагадав усім що християни це люди власності Божої, і просто побажав усім благословінь.

А про те, що в любові досконала єдність розповідав Анатолій Марар, служитель церкви (Сіетл). "Не важливо колір шкіри, раса чи темперамент, — всі ми є тіло Христа". Він також відзначив шість важливих факторів єдності для християн.

Молодь з Євангельсько — Баптистської Церкви "Джерело життя" (Сакраменто) виконала пісню "Любий Ісусе", а Олександр Василенко, один з пасторів цієї церкви привітавши усіх зауважив: "Якщо наша основа не Ісус Христос — то ми знаходимося по за єдністю".

Пастор церкви м. Сакраменто Володимир Вільчиця, зізнався що дуже любить найменшу церкву в об'єднанні, і завжди спішить зустрітись з братами та сестрами в Геметі. Він назвав її найменшою сестрою, та побажав усім Божих

благословінь. А місцевий брат, композитор, Петро Слива закликав у пісні розпочинати день в єдності з Богом.

Повний суботній день, 24 травня, делегати провели в спільності один з одним.

Відповідальна за жіноче служіння Віра Левчук (Сіетл) провела невелике спілкування з молитвою для сестер. Прочитавши Римлян, 12:1 "Тож благаю вас, браття, через Боже милосердя, по-віддавайте ваші тіла на жертву живу, святу, приємну Богові, як розумну службу вашу", сестра Віра зазначила наступне: "Апостол не просто написав слово "благаю", він дійсно знав всю серйозність ситуації. Віддати в жертву — це означає не очікувати назад, жертва жива — говорить про те, що Богу не потрібні наші мертві тіла. І наше служіння Богові має бути святим, приємним та розумним". Також сестра Віра зауважила, яку важливу роль відіграє молитва в житті християнина. "Якщо дитина не звертається до батька, то вона німа, а батько дивиться з сумом та жалем на таку дитину. А якщо ми не розмовляємо з нашим небесним Батьком, то ми німі

46-го Українського Об'єднання на півдні Каліфорнії

Його діти. Невже ми хочемо щоб наш Батько дивився з сумом на нас?", — запитувала Віра Левчук.

Сестри провели годину спілкування де кожна з них могла розповісти про служіння в церкві, поділитись радістю та переживаннями, та помолитись.

Пастор церкви Юрій Голас виклав семінар на тему: "Допоміжні суглоби єдності в тілі Христовому", а про "Не біблійність розділення церкви — Тіла Ісуса Христа", викладав голова об'єднання українських церков Америки, пастор Овдій Хрипчук.

В післяобідній час 24 травня відбулось заплановане засідання делегатів, де кожен відповідальний за служіння в об'єднанні міг звітувати про працю та її результати.

На святковому служінні в неділю, в приміщенні Першої Баптистської Церкви м. Гемет також говорили про єдність. Відкриваючи служіння ведучий Ігор Завірюха висловив подяку усім делегатам, та тим хто допомагав в проведенні з'їзду, та особливо місцевій церкві, яка люб'язно приймала у себе усіх учасників.

Спеціальними гостями на з'їзді були брати та сестри з Першої Української Баптистської Церкви міста Сакраменто, пастор Юрій Голас. Під час зібрання вони служили на духових інструментах.

Про величність Божу стверджував брат Володимир Матвійчук, коментувавши гімни, які виконував оркестр.

У служінні приймав участь зведений хор церков об'єднання. Брати та сестри з Санта-Барбари та Гемету щиро славили Бога піснями.

Тед Корольюк, американець українського походження, читавши Матвія 28: 19-20, закликав йти та проповідувати не спасенним людям про Христа. "Коли ми будемо вже на небі, там вже не потрібно проповідувати Євангеліє, але поки ми на землі, ми повинні розповідати людям про спасіння, нам потрібно рятувати людей", — ділився проповідник. Також він поділився історією зі свого життя, як гірко пожалкував про те, що не розповів про Бога своєму другові, котрий трагічно загинув. У своїй промові, Тед нагадував християнам що проповідь Євангелії — покликання кожного віруючого.

Володимир Фельчук вітавши усіх, висловив подяку від місії "Добрий Самарянин" за підтримку та фінансову допомогу.

Пастор та заступник голови об'єднання Сергій Почапський говорив про безумовну любов Христа: "Єдність пов'язана з любов'ю. А ворожнеча завжди розпочинається коли нема

любові. Навіть сама міцна любов між людьми має залишок егоїзму, а любов Христа — безумовна", — зауважив проповідник.

Коли служіння завершилось брати та сестри спілкувались за святковою вечерею, яку приготували члени місцевої церкви м. Гемет.

Багато корисної інформації, вражень та позитивних емоцій, — отримав кожен учасник 46-ого з'їзду. Розходившись та прощаючись один з одним брати та сестри пам'ятали що в єдності сила християн.

Матеріал підготувала Юлія Марук

Фото: Леонід Біляк

Допоміжні суглоби єдності в Тілі Христовому

“...а з Нього все тіло, складене й зв’язане всяким допоміжним суглобом, у міру чинності кожного окремого члена, чинить зріст тіла на будування самого себе любов’ю”.

Єфесян 4:16

“...тримаючись Голови, від Якої все тіло, суглобами й зв’язками з’єднане й зміцнене росте зростом Божим...”

Колосян 2:19

Кришталева церква в місті Лос-Анджелес — унікальна будівля — одне з чудес світу — має духовні прообрази. У кожного, хто вперше відвідує цю церкву, виникає закономірне запитання — як вона побудована? Відповідаючи на це запитання, можна зауважити два аспекти цього грандіозного будівництва:

- Генеральний план забудови
- Участь кожного члена церкви

Стальний каркас, поєднаний з бетонним фундаментом, зовні облицьований кришталевими плитками. Обов’язком кожного члена церкви було придбати кришталеву плитку, на якій закарбовувалось ім’я того, хто її купив. Згодом ця кришталева плитка закріплювалася на металевий каркас. Прекрасна споруда, яка своєю шпичастою формою направлена в небо, захоплює багатьох людей.

Але найунікальнішою будовою в історії людства є Церква нашого Господа Ісуса Христа. Зрозуміти усю досконалість та красу цієї споруди, котру будує Сам Ісус Христос, ми можемо лише тоді, коли зустрінемося з Ним особисто. Сьогодні, коли звершується це будівництво, духовна суть його бере в полон мільйони людей, котрі через віру в Христа стають членами Вселенської Церкви, находячи в ній спасіння.

Слово Боже дає одне з важливих визначень: Церква — це є тіло Христове. Єдність в тілі Христовому — це характеристика, яка підкреслює красу та гармонію церкви, а також свідчить про те, що ця характеристика є небесного і духовного порядку. Про це говорив Ісус Христос:

“... щоб були всі як одно: як Ти, Отче, в Мені, я Я — у тобі, щоб одно були в Нас, і вони, — щоб увірував світ, що Мене Ти послав” (Івана 17:21).

Зрозуміти та пережити духовні процеси, які відбуваються в Тілі Христовому, людина може лише при одній умові — коли вона буде охрещена Духом Святим в Тіло Христове.

Що таке хрещення Духом Святим?

“...Я хрищу вас водою на покаєння, але Той, Хто йде по мені, потужніший від мене: я недостойний понести взуття Йому! Він христитиме вас Святим Духом й вогнем...” (Матвія 3:11).

Іван хрестив водою на покаєння, Ісус є Тим, Хто хрестить Ким? — Духом Святим у Тіло Христове, — про це пишуть усі євангелисти.

В результаті хрещення Духом Святим відбувається духовна операція, внаслідок якої ми стаємо членами живого організму, яким є — Церква! Ми занурюємося в Тіло Христове. В результаті хрещення Духом Святим в Тіло Христове, як пише апостол Павло в 1 посланні до Коринтян 12: 13-27, відбуваються поєднання:

- Нас один з одним
- З нашим Господом Ісусом Христом, як Головою Церкви
 1. Ми розуміємо своє місце у тілі Христовому
 2. Щоб члени однаково дбали один про одного
 3. Щоб не було розділень в Тілі Христовому
 4. Коли терпить один член Тіла, то всі з ним терплять
 5. Коли один член Тіла пошанований, то всі з ним тішаються

У тілі є також суглоби, які поєднують членів церкви в ціленаправленому служінні або праці:

“...А з Нього все тіло, складене й зв’язане всяким допоміжним суглобом, у міру чинності кожного окремого члена, чинить зріст тіла...” (Єфесян 4:16).

“joint” або суглоб служить для складання і зв’язку Тіла Христового, як живого організму, а також дає можливість робити практичну дію, рух.

Суглобами та зв’язками все тіло з’єднується, зміцнюється, а також росте зростом Божим при одній умові, а саме:

- “...А з нього все тіло...” (Єфесянам 4:16)
- “...Тримаючись Голови...” (Колосян 2:19)

Ми можемо виділити і охарактеризувати декілька важливих і допоміжних суглобів:

- Проповідь та учительство
- Місія і Євангелізм
- Пасторське та дияконське служіння
- Християнська сім’я — домашня Церква
- Служіння хвали та поклоніння
- Учніство
- Матеріальне служіння
- Молитва

Проповідь та учительство:

Проповідь — це проголошення біблійної істини

“...Поки прийду я пильнуй читання, нагадування та науки...”

1 Тимофія 4:13

“...Як будеш оце подавати братам, то будеш ти добрий служитель Христа Ісуса...”

1 Тимофія 4:6

- Проповідь як істина об’єднує людей
- Проповідь відкриває та показує цілі, які треба досягати
- Проповідь мотивує до ціленаправленої дії на благо ближнього
- Проповідь об’єднує людей в служіння і поклонінні

Місія і Євангелізм

Одними з основних функцій церкви є місія і євангелізм. Євангелізм проводиться на індивідуальній основі, місія — в ширшому масштабі. Церква покликана звіщати для грішників про велику Божу любов, проповідувати про спасіння від гріха. Існує два види євангелізації:

- На основі особистого прикладу християнського життя
- На основі наших слів

В нашому житті ми повинні поступати відповідно євангельському вченню. Ісус говорить, що ми — сіль Землі, ми світло для світу. Ми також євангелізуємо своїми словами. Звіщаючи Благу Вістку, ми повинні знати що говорити. Тому так важливо в християнському житті вивчати Слово Боже, і розуміти яким чином людина стає спасенною.

Пасторське та дияконське служіння:

Пасторське служіння включає в себе приготування їжі для овець, а також керівництво над ними. “...пасіть стадо Боже, що у вас, наглядajte не з примусу...” ! Петра 5:2. Ми повинні бути такими пасторами як є пастор Ісус Христос.

“...Поправді, поправді кажу вам, що Я — двері віцям... Я — Пастир Добрий, що кладе життя власне за овець...”, Івана 10:7-11

Ісус Христос говорить про те, як пастир піклується про овець. Добрий пастир годує овець а також лікує їх, змашує рани оливою. Приклад пасторського служіння, який

ми бачимо в Ісусі Христі, спонукує людей та викликає в них бажання превтілитися в образ Христа.

Християнська сім’я

Християнська сім’я назначена Богом бути єдиним цілим для передачі праведного образу життя, від покоління до покоління. Диявол нападає на три захищаючі сили, які діють в суспільстві:

- Державне керівництво
- Церкву
- Сім’ю

Обов’язок церкви допомагати в збереженні сім’ї та шлюбу. Члени церкви повинні добре знати Божі принципи, на яких будується християнська сім’я. Сім’ї, які в церкві, повинні підтримувати та зміцнювати одна одну, допомагати добрим досвідом, виховувати дітей, а також молитися одна за одну.

Коли члени церкви наповненні Духом Божим, вони перебувають в послушху один одному. “...корячись один одному у Христовому страху...” Єфесян 5:12

В сімейних відносинах це означає, що дружини будуть покірні своїм чоловікам, а чоловіки в свою чергу, будуть любити своїх дружин чистою любов’ю, виявляючи піклування про них. Діти будуть покірні батькам, і батьки будуть виявляти любов до них, виховуючи їх в нагадуванні і остеререженні Божому. Покірність є характерна для християнина, який наповнений Духом Святим!

Матеріальне служіння:

Матеріальне служіння не залежить від розміру матеріальних багатств християнина.

“...хто скупо сіє, той скупо жатиме, а хто сіє щедро, — той щедро й жатиме...”

Бог нам дає матеріальний достаток і запитує нас: “Чи можу я тобі довіряти матеріальні цінності?”. Є одна відповідь гідна християнина — ми повинні сказати, що будемо розпоряджатися матеріальними цінностями даними нам з щедрої руки Господа, так як вчить нас Слово Боже! Ми часто можемо бачити християн, котрі роблять щедрі пожертви на діло Боже, а в заміні отримують Божі благословіння! Матеріальне служіння — є функцією церкви. Ми повинні щедро жертвувати не тільки для того, щоб підтримати наші церкви, але й для того, щоб сприяти проповіді Євангелія — поширення благої Вістки!

Молитва:

Молитва відноситься до найбільш важливих духовних вправ, в яких ми беремо участь. В першому посланні до Солунян 5:17 написано слідуюче: “...безперестанку моліться...”.

Отже ми, християни, повинні перебувати в молитві постійно! Що ж це означає?

Посвятити своє життя для молитви Богу, тримайтеся цього в своєму розумі завжди — навіть коли про щось інше думаєте, чи, можливо, зайняті іншою справою чи розмовою.

Звичайно, це не означає, що ми, перебуваючи постійно в молитовному стані, повинні ходити з закритими очима, шепочучи молитву. Святе письмо наголошує нам, що молитва — це ніщо інше, як постійна присутність Бога в вашому житті, це покора ваших дій та думок Волі Божій!

Я бажаю вести молитовне життя, я хочу бачити як Бог відповідає на молитви, та віддавати славу Його Святому Імені.

Юрій Голас, пастор Першої Української євангельсько-баптистської Церкви м. Сакраменто

Конкурс

«Найуважніший читач Біблії»

**Бібліотечка
Проповідника
запрошує прийняти
участь у конкурсі
“Найуважніший
читач Біблії”.**

**До уваги пропонується
10 запитань в кожному
випуску журналу (5 питань
із Старого Завіту і 4 —
по тексту Нового Завіту, і ще
1 пункт на Біблійну вікторину,
кросворд, або головоломку).**

Всього 120 запитань оцінюється в 120 кредитів.

Сімох читачів, котрі наберуть найбільшу кількість кредитів, відповівши правильно і чітко на запитання, чекає відповідний приз, такий як: Біблійний культурно-історичний коментарій, Крейг Кінер-2т; Новий Біблійний Словник-2 частини; 4-х томний тлумачний довідник В.Даля; 20-ть віків Християнства, Саннікова; Інтерпретація

Притч, Крейг Бломберг; Книга Мучеників, Джон Фокс; Великий Біблійний Словник, Уолтер Елуме; та інші.

Відповідь має бути підтверджена місцем із Біблії (вказати місце), або обґрунтована на підставі тексту Священного Писання.

Відповіді надсилайте на адресу редакції: Herald of Truth 37603 28th Ave. S Federal Way, WA 98003 USA або електронною поштою: — vistnykpravdy@gmail.com.

1. Де була проголошена перша проповідь ап. Павла?
2. В яких обставинах народ Ізраїля вперше віддав усіх чужих богів на знищення?
3. Ким і коли в один день були рукопокладені на служіння 8580 чоловік?
4. Коли скупість однієї людини була причиною поразки армії?
5. Кому було заборонено на все життя від-

відувати Дім Божий за те, що згрішив у ньому?

6. Котрому священнику платили від початку служби річне утримання?
7. Текст Біблії, де говориться що жінка за певних обставин осоромлює свою голову?
8. Хто ще крім пророка Іллі вознісся в полум'я на небо?

9. Яке ім'я першої людини, котрій хотіли заповідати смерть заради Христа?

10. Математична задача: Між даними числами поставте відповідні арифметичні знаки, щоб в сумі отримати два біблійних числа Божої повноти —

$$\begin{array}{ccccccccc} 5 & 5 & 5 & 5 & 5 & 5 & = \\ 5 & 5 & 5 & 5 & 5 & 5 & = \end{array}$$

Відповіді на конкурс №3, розміщений у “Віснику Правди” №1 за 2008 рік

1. Пожадливість тілесна, пожадливість очам і пиха життєва — 1 Ів. 2:14-17.
2. Старший син чув це... — Луки 15:25.
3. Докір — Екл. 7: 5.
4. Коли Ісус був у храмі — Лк. 21: 38.
5. “...солодкого піснотворця Ізраїлевого...” — 2 Сам. 23:1.
6. Пісня Прочан — Псалом 125.
7. Гори й холми — Ісаї 55: 12.
8. Маріам — Вихід 15: 20-21.
9. Єзекіїль — Єз. 33: 32.
10. Арфа, бубон, гуслі, лютя, сопілка, сурма, труба, флейта, цимбали і цитра.

Відповіді на конкурс №4, розміщений у “Віснику Правди” №2 за 2008 рік

1. “Та щоб світ зрозумів...” — Ів. 14: 31.
2. Єнох і Ілля — Бут. 5:24; 2 Цар. 2:11.
3. Ап. Павло — Дії Ап. 22: 17-21.
4. Навуходоносор — Дан. 3: 20, 22, 25.
5. Ірод, насміявшись — Луки 23: 11.
6. Ізраїль — Мал. 1: 7.
7. 1) три спокуси в пустині — Мт. 4: 1-10, 2) три години пітьми під час розп'яття — Мт. 27: 45,
- 3) тричі відрікся Петро — Мт. 26: 69, 75,
- 4) три шатра пропонував Петро — Мт. 17: 4,
- 5) тричі Ісус являвся по воскресінні усім своїм учням — Ів. 21: 14.
8. Давид Авессалома — 2 Сам. 19:1,5, 7.
9. Рани на руках, ногах і в ребрах — Ів. 20: 20, 27.
10. Аарон і сини — Вих. 29: 20-21.

СЛОВНИК — ДОВІДНИК

“...глибоко викопав, і основу на камінь поклав.”

Луки 6:48

Ворожнеча — відносини і дії між ким-небудь, пройняті або обумовлені ненавистю, недоброзичливістю чи неприязню.

“І Я покладаю **ворожнечу** між тобою й між жінкою...” (Бут.3:15).

“...його уста гладенькі, як масло, — та **ворожнеча** у серці його...” (Пс.54:22).

“тому що прагнення тіла **вороже** Богові...” (Рим.8:7).

“Учинки ж тіла явні: **ворогування, сварка, заздрість, гнів, суперечки**...” (Гал.5:20).

“Не будеш ненавидіти брата свого в серці своєму.” (Лев.19:17).

“і щоб примирити їх обох в одній тілі з Богом через хрест, убивши **ворожнечу** в ньому”. (Єф.2:15).

“Щасливий той чоловік, ворогів якого заспокоює Сам Бог і робить їх ввічливими. Моя молитва про те, щоб я в глибокому мирі міг зустріти смерть, котра названа останнім ворогом”.

Чарльз Сперджен

“Завжди прощай своїх ворогів — це найбільша прикрийсть для них”.

Оскар Уайльд

“Той ворог найбільш небезпечний, котрий прикидається твоїм другом”.

Григорій Сковорода

“Той, хто правильно вказує на мої помилки, — мій вчитель; той, хто правильно підмічає мої шкідливі вчинки, — мій друг; той, хто мені підлецує, — мій ворог”.

Сюнь-ци

Одного мудреця запитали:

— Чому друзі легко перетворюються на ворогів, в той час як вороги з великим зусиллям стають друзями?

Він відповів:

— Руйнувати дім легше, ніж побудувати його; розбити посудину простіше, ніж створити її; потратити гроші легше, ніж їх набути.

Гідний — цілком відповідний, потрібний; що має високі позитивні якості.

Гідність — сукупність рис, що характеризують позитивні моральні якості; усвідомлення людиною своєї громадської ваги, громадського обов'язку.

Гідно — належним чином, як слід, достойно.

Доброзичливий — який бажає, зичить людям добра; співчутливо ставиться до інших; дбає, піклується про них; який виражає добре ставлення, прихильність, приязнь; в основі якого лежить бажання зробити кому-небудь добро, принести користь.

Довготерпіння — тривале, велике терпіння; вибачливість до чийось недоліків, слабостей, провин; сповненість терпіння, витримки; здатність стійко, без нарікань зносити фізичні або моральні страждання; здатність витримувати важкі умови, напруження; витривалість.

Дружба — стосунки, близькі відносини, в основі яких лежить взаємна прихильність, довіря, відданість, товариська солідарність, духовна близькість, прив'язаність, спільність інтересів.

“Дружба зі світом — то ворожнеча супроти Бога (Як.4:4)”

“Живи з людьми так, щоб твої друзі не стали недругами, а недруги стали друзями.”

Піфагор

“Себелюбство і егоїзм — яд для дружби”

Оноре Бальзак

“Друзі при щасливих обставинах повинні з'являтися лише по запрошенню, а в біді — без запрошення, самі по собі.”

Сократ

“Краще відказатися від гострого слівця, ніж від друга.”

Квінтіліан

“В радості друзі визнають нас, в нещасті ми визнаємо їх.”

Джон Коллінз

“Правдивою дружбаю можуть бути пов'язані тільки ті люди, котрі вміють прощати один одному дрібні недоліки.”

Жан Лабрюєр

“Суперник, що відкриває ваші помилки, більш корисніший, ніж друг, що ховає їх.”

Леонардо да Вінчі

“Друг повинен приймати на себе частину болю чи прикрийстей друга.”

Еразм Роттердамський

Єдність — тісний, нерозривний зв'язок; згуртованість для дружних, спільних дій; цілісність, неподільність, поєднання в одному цілому, злиття одне з одним; пере-бування в дружніх стосунках; взаємодія, близькість відносин.

Легідність — вираження спокою, доброти, ласки, ніжності...

Легідний — спокійний, сумирний, тихий; злагоджений, дружній; пройнятий доброзичливістю, приязню, ласкою; приємний для сприймання; нерізкий, м'який, ніжний

Неприязнь — коли людина виражає і містить у собі ворожість, недружелюбність; неприхильна до кого-небудь; не виявляє привітності у ставленні до інших.

Стосується історії народів

Карта етносів Європи і частково Азії. Можна відмітити, що курдів розділили порівну між 4-ми країнами. Іран населений приблизно порівну персами, курдами, арабами і азербайджанцями, тоді як Ірак — в основному арабами (+невелика кількість курдів). Цигани мають свою область над Грецією. Сарди — не італійці, а окремий етнос (споріднений з басками і кавказцями) і т.д. Карта спорідненості мов і розмовляючих світу:

1. за генетичною відстанню між носіями мов;
2. за географічними відстанями між носіями мов;
3. за мовною класифікацією (лінгв. відстані).

Видно, що всі народи генетично розділяються на 2 вітки — африканіди (вони живуть лише в Африці) і азіаніди. Азіаніди розділяються на північних і південних; потім — на кавкасидів, арктидів, і т.п... Цікаво, що японці і китайці зовсім не близькі родичі: американські індійці

ближчі до японців, (і корейців, чукчів), чим до китайців (і тайців, філіппінців, в'єтнамців, австралійців)!

Цікаво також, що між всіма європейцями (окрім лапландців, сардів і басків) настільки мала генетична відмінність, що вони вважаються одним етносом. Братами семітів (араби + євреї) є іранці (колишня Месопотамія, Арамея). А для них разом узятих найближчими родичами є європейці!

«Правдивий друг любить за всякого часу, в недолі ж він робиться братом»

(Пр.17:17)

Петрик кожен день грався з Клавдією. Він був для неї хорошим товаришем, знав багато цікавих історій, і вмів гарно співати. Тому Клавдія завжди раділа, коли Петро приходив погратися з нею. Одного разу почався такий великий снігопад, що вранці на деревах лежали величезні шапки снігу. Скрізь намело великі кучури.

— Ходімо, покатаємося на санчатах, — запропонував Петрик.

Вони дістали санки з повітки, і Клавдія сіла на них. Хлопчик повів саночки з дівчинкою далеко в поле.

— Не біжи так швидко! — попросила маленька дівчинка. Але Петрові хотілося показати свою силу, і він біг усе швидше та швидше. Раптом санки перевернулися, і Клавдія провалилася в холодний сніг.

— Допоможіть! Допоможіть! — закричала дівчинка.

— Та не кричи ти, а краще поспробуй вибратися і догнати мене! — сказав Петрик.

І хоч дівчинка голосно плакала, він пішов, залишивши її саму серед глибокого снігу. Якийсь перехожий допоміг Клавдії вибратися і провів її додому. Наступного дня Петрик попав в біду. Так воно завжди буває. Вчора кричала Клавдія, просила про допомогу, та Петрик не допоміг їй. Тепер же, він сам провалився під лід, і вже мало що не втонув, якби не поспішив на допомогу один чоловік і не врятував його.

Ось так буває і у нашому житті, коли ми не поспішаємо на допомогу один одному. Та є Ісус Христос — наш найкращий друг. Він завжди приходить на допомогу нам у нашій біді. Він наш незмінний друг, і любить нас завжди. Маючи такий приклад Вірного Друга, будемо і ми допомагати всім людям як справжні добрі друзі. Ісус Христос сказав Своїм учням: «І як бажаєте, щоб вам люди чинили, так само чиніть їм і ви. А коли любите тих, хто любить вас, — яка вам за те ласка?»

А у тебе є товариш, з котрим ти завжди граєшся? Він твій справжній друг? Чи ти можеш на нього покластися?

Тим знайомий з учнями Ісуса Христа?

А скільки їх було?

Знайди всі імена Ісусових учнів...

А	К	Р	У	Я	И	Л	А	Ф	Ї	К	Е	Ю
З	А	М	Я	К	І	В	Й	Ц	У	Й	Н	Д
А	Н	О	К	У	М	П	Ч	З	Е	Ш	Т	А
Є	Д	М	А	Т	В	І	Й	О	Ф	П	В	А
П	Р	Р	О	Л	Д	Х	Л	Є	Я	И	Ч	С
М	І	И	Т	Ь	Б	О	Ч	С	М	Л	И	Т
Ь	Й	Б	Й	Ц	Т	М	У	К	Е	И	Н	Т
Ї	Х	І	А	Р	П	А	Л	Т	У	П	Ч	И
Р	О	П	С	Л	Є	Ц	Ч	А	М	Я	У	Н
Є	І	В	А	Н	Б	Ь	И	Д	С	Ч	О	Ь
В	Х	І	П	Е	Т	Р	О	Е	Т	М	Р	Ш
У	О	Л	Й	Р	Е	Ю	Л	Й	И	О	Т	І
Ф	Я	К	І	В	У	З	И	С	Л	Ї	Я	К

І встав у пропущені рядки:

А ймення апостолів дванадцятьох такі: перший Симон, що _____ прозивається, і _____, брат його; _____, син Заведеїв, та _____, брат його; _____ і _____, й митник _____; _____ син Алфеїв, і _____; _____ Кананіт, та _____ Іскаріотський, що й видав Його.

Звірити, чи все правильно ти зробив, можеш, відкривши Євангелію від Святого Матвія 10:2-4

the
Good
Samaritan

MISSION

Любімо Правдою,
Ділом та Словом

1 John 3:18
Let Us Love in Truth, Deed and Word

НАШІ
АДРЕСИ:

Volodymyr Fedchuk
The Good Samaritan
Mission President
956 Harvest Dr.
San Jacinto, CA 92583
Phone: 951-766-9494

e-mail:
wfedchuk@hotmail.com

Volodymyr Kovalchuk
The Good Samaritan
Mission Treasurer
21030 Wilbeam ave. # 217
Castro Valley, CA 94546
Phone: 510-247-9604
e-mail:
wuebc@comcast.net

СВІДЧЕННЯ

Я, Піщук Артур, народився 19 листопада 1984 р. в с.Звірів на Волині. Був звичайною дитиною, у школі вчився посередньо. Найстарший у багатодітній сім'ї (шестеро братів і сестра), яка нічим не відрізнялася від інших сімей у селі. Після закінчення школи пішов вчитися на муляра, але коли закінчив навчання, то довго не працював, тому що друзі і гулянки забирали весь час.

Попав в автомобільну аварію, але висновків ніяких так і не зробив і продовжував все більше жити в гріхах.

Згодом одружився, думав, що сім'я мене змінить, але друзі відбирали мій час. Так прожив ще три роки, аж доки завдяки тим друзям не потрапив у в'язницю. Причина була в тому, що в моєму домі відбувалась гулянка, після якої сталося вбивство і друзі всю вину почали звалювати на мене.

На нашу сім'ю нагрянула справжня біда: тато захворів на рак, молодший брат закінчив життя самогубством, я знаходився у в'язниці, і мама у відчаї з меншими дітьми не знала що робити. І тоді на допомогу прийшли віруючі люди. Вони всіляко допомагали мамі, молилися за нашу сім'ю і мама почала відвідувати зібрання.

Я просидів в камері попереднього ув'язнення майже рік. Родичі друзів, котрі сиділи зі мною, мали великі гроші, тому почали робити все для того, щоб звалити вину на мене. Моя мама єдине що могла зробити, це просити церкву молитися за мене. Бог почув молитву церкви — мене виправдали і я повернувся додому.

В першу ж неділю після звільнення я покаявся в церкві, тому що зрозумів, що Бог дав мені другий, новий шанс для життя. Разом зі мною покалася і моя мама.

Але разом з тим випробування на цьому не закінчилися. Моя теща не зрозуміла мій вибір і поставила умову: або я передумаю стосовно покаяння, або щоб залишив її будинок, в якому я проживав з сім'єю.

Дружина також спочатку не схвалювала моя рішення, але після розмови з пастором церкви сказала своїй матері, що їде з чоловіком.

Пастор допоміг нам знайти в селі стареньку хатинку, в якій ми хоч тимчасово живемо, але маємо мир з Богом. У нас двоє дітей: доньці — 3 роки, сину — 1 рік.

Тепер регулярно відвідую зібрання і молюсь, щоб Господь дав покаяння і моїй дружині, яка час від часу приходить зі мною в церкву.

РЕЗЮМЕ ПАСТОРА

Хочу засвідчити також дещо про Артура. Те, що Господь зробив для нього, це дійсно чудо Боже.

Коли його звільняли з-під варти, свідкує мама, то навіть охорона плакала, тому що просто не вірили, що при нашій судовій системі переможе Істина, а не гроші...

І на сьогодні Артур ревно хоче працювати для Господа. Кожну неділю приводить нових людей на зібрання, свідкуючи їм, що Господь може зробити.

Але поряд з тим у його житті нелегкі часи випробування віри.

В батька остання стадія онкологічного захворювання. Практично вже нічого не їсть і доживає свій час. Ми молимося, щоб Господь дав йому покаяння.

Мати ніде не може працювати, а на утримання ще четверо малолітніх дітей.

В Артура після ув'язнення за адвокатські і різні судові послуги 2 тис. доларів боргу. Колишні друзі, а також і родичі, коли дізналися про покаяння Артура, вимагають під погрозою для життя терміново віддати борги.

Церква наша невелика і фінансово практично допомогти не в змозі.

Хоча ми чим можемо, тим допомагаємо (продуктами, оджею; я віддав з дому ліжка і все, що можна, для проживання).

Тому просто благаю всіх в ім'я Христа, і для того, щоб допомогти цій молодій сім'ї не розчаруватися в вірі, по мірі можливості допомогти хоч частково погасити борги.

Молюся з вірою про це.

Діти сироти

Дорогі друзі, якщо у вас виникло питання, чим ви можете бути корисними, ви можете:

- Молитися про нас, про всіх місіонерів “Агапе”, про дітей-сиріт і про наших спонсорів
- Добровільно брати участь своїми фінансами
- Висилати посилки для дітей-сиріт з одягом та взуттям
- Відвідати інтернати разом з групою друзів, де зможе-те як попрацювати фізично, так і поспілкуватися з дітьми
- Розповідати іншим про служіння “Агапе”

Адреса: 3601 Plymouth Dr. N.Highlands, CA 95660 USA

Тел.: 1.888.861-9572
e-mail: agape@ugol.org
www.agape.ks.ua

“Я люблю цих малюків. Не завжди з ними легко, але я радію, що можу подарувати краплину світла в дитячу душу і викликати посмішку на дитячих обличчях.”

**Вчителька “Християнської етики”
молодших класів Оля Віч**

Їхній вік-від народження до 18 років. Вони — малята, школярі, підлітки. Першокласники в цьому віці діти, як глина, вони довірливі і сприймають кожне слово дорослого, як непорушну істину. Ці діти ще маленькі, але на серці вже у кожного свої рани і особливі переживання. Про Господа вони чують всього півроку, але тішать те, що вони вбачають в Божові Помічника. Нещодавно на уроці хлопчик Стас ненароком упав, сильно вдарившись грудьми. Діти дуже налякалися, а один хлопчик запропонував: “Давайте помолимося за Стасика!” Вони щиро молилися, щоб Бог зцілив їхнього друга.

Молитви дітей зворушують до глибини душі простотою та щирістю: “Боже, бережи нашу вчительку Олю!”, “Боже, зроби так, щоб Оля не хворіла!”, “Боже, нехай Оля приходить до нас завжди!”, “Боже, я хочу, щоб мама і брат забрали мене додому і щоб мама з татом помирилися!”, “Боже, дякую Тобі за те, що Ти мене створив. Хочу, щоб Ти мене простив за все погане, що я зробила.”, “Я хочу, щоб мене знайшла мама!”, “Я хочу, щоб Бог мене простив за те, що я погано поведився!”

Слава Богу, що Він став для них Кимось дуже важливим, живим! Часто діти кажуть один одному: “Не обманюй, а то Бог тебе не буде любити!” “Не обзивай, а то Бог тебе не візьме на небо!” Саша завжди приберігає для вчительки Олі цукерку або яблучко, а коли вона приходить, підбігає і кладе в кишеню Олі зі словами: “Олечко, Олечко, це для тебе!” І радіє, коли Оля приймає цей подарунок, тому що в серці кожної людини закладена потреба комусь служити. І доки діти маленькі, це бажання проявляється з безпосередністю та довірою. Але коли підрастають — починають соромитися своєї доброти.

Ми вдячні Богу за те, що Він дав нам прекрасну можливість служити цим маленьким дітям і приймати участь у формуванні їхнього світогляду з самого раннього віку, коли Слово Боже так міцно вкорінюється у їхніх сердечках.

Дуже шкода, що ці діти знають, що таке “ми” і не знають, що таке “я”. Вони завжди однаково зодягнені, пишуть однаковими ручками, носять однакові портфелі, разом ходять до їдальні, на екскурсію. Але ж насправді однакових дітей не буває! У кожного з них свої здібності і таланти. Як важливо це розуміти!

Дорогі друзі, місія “Агапе” постійно має потребу в Ваших молитвах та підтримці.

Христос Воскрес!

Цього року привітальними словами “Христос Воскрес” брати та сестри вітали один одного 23 березня. Саме у цей день християни Америки відзначали свято Пасхи.

У Першій Українській Церкві (Федерал Вей) до свята Пасхи теж ретельно готувалися. “Головне приготувати серце та душу, а порядок в домі та смачно приготовлена їжа — це вже другорядне”, зауважив Алік Саволук у першій проповіді.

Йти та свідчити про воскресіння Спасителя закликав у своїй проповіді пастор Ігор Завірюха: “Основне свідчення в першоапостольській церкві було про воскресіння Христа. Перший свідок воскресіння Ангел Господній дав завдання для жінок йти та свідчити. Ми не повинні боятися, а сміливо давати свідоцтво про воскресіння, особливо невірющим.

Деякі люди навіть не знають, що відповідати на слова: “Христос воскрес”, але ми повинні вітатися цим традиційним вітанням, тому що воно дає радість, мир та спокій. Правдивим свідком Ісуса може бути той, хто з Ним зустрівся та живе новим воскреслим життям”.

Перший хор української церкви радісно співав хвалу для Бога пасхального ранку. А другий та молодіжний хор прославляли Воскреслого на вечірньому служінні.

Христос Воскрес! Воістину Воскрес! — цими словами брати та сестри продовжували вітати один одного напротязі декількох тижнів. Бо свято Пасхи у християнина це не один спеціальний день, а зміст всього життя.

Юля Марук

Спочивати ще не час

Нещодавно слухав лекцію одного Російського генерала безпеки. Той доводить, що світом сьогодні керують близько трьохсот п'ятидесяти заможних сімей-кланів, які мають стільки ж капіталу, скільки всі решта понад шість мільярдів людей світу. Перше, що спало мені на думку після цієї відеолекції: лише залишилось із цих 350 вибрати одного, головного, і оголосити про це світові... Останні, останні часи... Чому я ставлю сумні три крапки? Тому що хай кожний подумає, скільки рідних, друзів та добрих знайомих, і взагалі яка частина людства можуть залишитись на вічні муки.

30 березня в церкві ми спостерігали народження душі. Каялась жінка, виходець з Росії, яка української мови майже не розуміє. Перед покаєнням не було навіть призивної проповіді. Ми просто перед служінням читали та розбирали Слово Боже. Так сталося, що брат Олег Усенко підготував розбір третього розділу Євангелія від Матвія на російській мові. Пам'ятаєте, там Іван Христитель призиває вчинити гідний плід покаєння. Так ось, після розбору жінка вийшла наперед і зі словами: “Это все говорилось обо мне и для меня”, зі сльозами емоційно почала каятись, просячи пробачення в Господа та в людей. Жінка попала в баптистську церкву лише третій раз в своєму житті! До цього вона лиш кілька разів у житті заходила в православну церкву. Близько року тому ця жінка познайомилась з сім'єю знайомих Господа. Її запрошували її додому та до церкви. Жінка завжди охоче погоджувалась наступної неділі піти до церкви, але, як ви знаєте з досвіду, щонеділі зранку майже завжди щось заважало.

Дорогі друзі! Не забуваймо: сатана — це не казочка про якесь страховисько! Це реальність, і за душі людські потрібно боротись! Не здаватись, а з любов'ю говорити людям

Володимир Вільницька звершує молитву подяки за іменинника

про Спасителя та про любов Божу, доки ті готові слухати. Царство Боже силою береться! Але не забуваймо — без молитви та призову Духа Святого така робота не робиться.” Я йому натякнув побіжно про спасіння, а там хай як Бог дасть” — це думки лінивих робітників на ниві Божій. Ми мусимо використувати все: сили, знання, розум, свій час для свідоцтва. Можливо, хтось запитає: “кому свідкувати?” Підкажу: -сусідам; напишіть листа з свідоцтвом невірющим друзям та рідним — вони будуть дуже раді; розкажіть про любов Божу до вас перед роботою чи в перервах; зробіть акаунт в <http://mail.ru/>, там ви знайдете декілька тисяч людей, які написали в анкеті, що їхній кумир — Ісус Христос. Але більшість з них не знають Ісуса. Зав'яжіть переписку з двома-трьома з них. Зараз часи благодійності! Не так зовсім було нашим батькам та дідам.

20 квітня брат Вільницька, який завітав у цей день до нашої церкви разом з братом Ігорем Завірюхою, звершив молитву над братом Богуцьким Степаном. Онуки підготували для діда свято в церкві після служіння. Степан Ульянович виповнило 85 років. Іноді старі люди здаються чудакуватими для декого, але розпитайте в них, що вони пережили, і у вас з'явиться друге відношення до таких людей. Їм прийшлося постраждати за віру, пережити насмішки, зек-вагони, тюрми. Дід Степан пройшов все це, але вистояв в вірі. Вони, віруючі радянські люди старшого покоління, вистояли в гоніннях за віру! Вони скрізь проповідували! І ми мусимо ставити їхню стійкість собі за приклад. Дорогий брате, дорога сестро! Не прийшов ще час складати руки для відпочинку. Час свідоцтва не закінчився!

Павло Сургай, Лос-Анджелес

Підлітковий оркестр

Диригує оркестром Григорій Саволук

Підлітковий оркестр

Підлітковий оркестр разом з керівником Григорієм Саволуком

Школа дитячого духового оркестру

13 квітня видався незвичайним днем для Першої Української Церкви (Федерал Вей). Брати та сестри раділи, спостерігаючи за дебютом дитячого духового оркестру. Деякі юнаки та дівчата перший раз грали на духових інструментах в служінні. Всі вони були схвилювані та радісні, бо у цьому служінні вони славили Бога.

Школу духового оркестру при Першій Українській Церкві засновано нещодавно, а саме на початку 2008 року. Мета школи — підготувати дітей та підлітків до гри в дорослому духовому оркестрі. Керує усім цим проектом — Григорій Саволук. Він закликає та направляє усі таланти для служіння Богу музикою на духових інструментах.

Цього ж місяця, 26 квітня, для підростаючих оркестрантів в знак заохочення та підбадьорення була організована поїздка на Тихий Океан. Разом на природі вони могли розважитись та відпочити.

Пастор церкви Костянтин Качмарчик цю подію коментує так: "Григорій Саволук ентузіаст своєї справи. Саме він організував служіння оркестру в нашій церкві. З точки зору сучасної молоді, гра на духових інструментах не користується популярністю. Але Григорію вдалося заохотити молодих людей, тепер вони живуть певними інтересами, як один колектив. Він підібрав собі помічників, вони займаються прославляючи Бога, і це не може не радувати нас. Діти досить не погано влилися в колектив та з задоволенням приймають участь в цьому служінні. Я хочу подякувати брату Григорію Саволуку за його працю, та за те, що таке служіння продовжується у нашій церкві".

Юля Марук

Фото: Веніамін Марар

Поїздка
з учасниками
оркестру
на океан

Відпочинок
на природі

Під час дозвілля

Ісус Христос

19 квітня у приміщенні Першої Української Церкви (Federal Way) відбулась молодіжна конференція. Темою був вірш з книги Біблії: "Ісус Христос учора, і сьогодні, і навіки Той Самий" (Євр. 13:8)

учора, і сьогодні, і навіки Той Самий

Ведучий Андрій Пашук, вітаючи усіх присутніх, ознайомив з порядком служіння, концентрував увагу присутніх на темі конференції.

Першими прославляли Бога у своїй програмі молодь з церкви Vancouver, (WA). Вони розповідали про правильні взаємовідносини між братами та сестрами, про любов, яка має бути між християнами.

Наступними презентували свою програму молодь Євангельської баптистської церкви м. Kent. Брати та сестри показали усім присутнім, що незважаючи на всі обставини, наш Бог є незмінний. Так як камертон (прилад, який застосовується для настроювання музичних інструментів) завжди задає одну ноту, так і наш Бог завжди один і той самий в своїй любові до нас. "Любов Христова незмінна. Чи практикуємо ми свою незмінність у прославленні Його?", — запитував усіх проповідник Данієл Гомонай.

Про те, як досягти Христа, розповідала молодь Першої Української Церкви (Federal Way). У своїх розповідях вони згадували про гоніння, які довелося пережити християнам два десятки років тому. Пам'ятати наставників закликав керівник молоді Віктор Груй. Він також підвів до статистики, та показав як змінюється та деградує людство, живучи без Бога. "Функція води та хліба залишається незмінною на протязі тисячоліть, так і Бог незмінний у своїй любові до нас та у Своему Слові", — розповідав проповідник Василь Ковачик.

Після обідньої перерви молодь уважно слухала головного промовця конференції Павла Дем'яника, який розповідав, як юнаку додержати в чистоті свою стежину.

"Не зважаючи на різні трактування Слова Божого, воно залишається незмінним. Іноді ми бажаємо поставити Бога у свої рамки, та пам'ятайте, що Бог не у нас на службі, а ми у Нього", — застерігав усіх пастор Павло Дем'яник. Відповідь на запитання, як зберегти юнаку свій шлях у чистоті, була однозначною: "Дотриманням Слова Божого".

Спілкування молоді продовжилось вже в парку, де всі мали можливість пограти волейбол та більше познайомитись один з одним.

День завершився спілкуванням за чашкою чаю, де всі бажаючи ділилися враженнями як вічний та незмінний Бог благословляє та дає радість.

Юля Марук

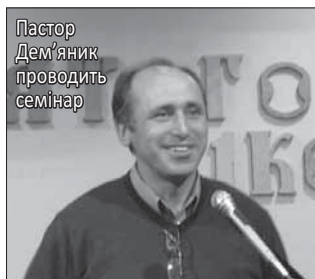
Фото: Олесь Літушко

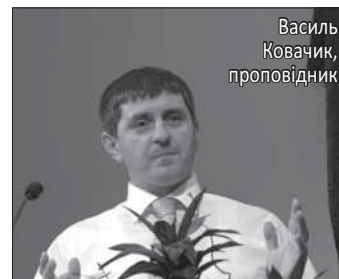
Молодіжний хор місцевої церкви

Молодіжна конференція

Пастор
Дем'яник
проводить
семінар

Василь
Ковачик,
проповідник

Група молоді з Ванкуверу

Молодіжний табір в Геметі

З різних куточків Каліфорнії та штату Вашингтон разом з основними учасниками 46-го з'їзду в Гемет спішила і молодь. Паралельно проходив молодіжний табір на Victory Ranch недалеко від міста Гемет, де відбувався сам з'їзд.

Близько 100 молодих людей мали нагоду три дні перебувати в чудовому спілкуванні один з одним, насолоджуючись прекрасним ландшафтом американського Ранчо. Цілий день у п'ятницю на території Victory Ranch з'являлися все нові та нові люди.

Суботнього ранку 24 травня молодь спішила на служіння. Там вони мали вільну бесіду на тему як досягнути єдності. Також В'ячеслав Прихідько (Санта-Барабара) провів семінар на тему якою має бути музика в церкві. Всі бажаючі могли задати запитання та отримати відповідь.

На протязі дня молодь мала активний відпочинок. Вони грали спортивні ігри. Також всі бажаючі мали можливість провести 30 хвилин верхової їзди навколо табору.

На вечірньому зібранні до табору приєднався духовий оркестр з Першої Української Церкви міста Сакраменто.

Про те, що єдності не буває без прощення, говорив В'ячеслав Прихідько. А головним промовцем на цьому вечері був Тед Корольок, американець українського походження. Виростав він в українській церкві міста Чикаго. Пастор володіє українською мовою, але свою проповідь говорив на рідній англійській. За основу він взяв місце з Біблії, книга Єремії (1:4-8). Він зазначив: "Кожного із нас Бог створив по — особливому. Ще коли нас не було, Бог уже знав, що ми будемо знаходитись сьогодні в цьому таборі. Бог має план для кожного з нас та готує нам те, що не може зробити ніхто більше у світі. Хтось покликаний бути музикантом, хтось бізнесменом, хтось дружиною пастора, а хтось простою домогосподаркою, але Бог створив вас для особливого при-

Павло Дем'яник, відповідальний за проведення табору

Тед Корольок

значення". Також пастор розповідав історії з свого життя, та закликав дивитись на Бога, який завжди приведе до правильного рішення. Багато молоді в цей вечір вирішили примиритись з Богом, молившись разом з пасторами.

Під час вечірнього вогнища того вечора молоді люди ще довго спілкувались, співали та дякували Богові.

"Перший раз за багато років на з'їзді було виділено стільки уваги для молоді, і ми дуже радіємо цьому факту, що молодь могла ось так вільно спілкуватись та проводити час. Взагалі Слава Богу, Він беріг від нещасних випадків в таборі та в дорозі" — поділився відповідальний за проведення табору Павло Дем'яник.

За словами учасників, табір усім сподобався, і вони мають бажання повторити його ще не раз, у прекрасному спілкуванні один з одним та в єдності Божої любові.

Матеріал підготувала Юлія Марук

Фото: Леонід Біляк

Ранкової пори, вмиваючись ласкавим теплим сонечком, Василько сидів на порозі, і замріяно дивився кудись вдалечинь. Сонячні проміння обіймали його. Він відчував їх ніжний та теплий дотик. Легенько витягнувши шию, він прислухався до віддаленого гуркоту літака. Обличчя його було серйозним і навіть трішечки сумним. Незабаром до школи. Думка про це викликала у хлопчика тривогу і страх.

Дитинство у Василька було не таким, як у його братиків та сестричок. Василько ніколи не бігав за метеликами, не катався на велосипеді, не грав м'ячем, і навіть не бігав по вулиці. Він ніколи не бачив як квітують дерева та квіти, літають пташки, як гарно лягає спати велике сонце. Василько народився сліпим ...

І все-таки, Василько не був нещасним. Він знав те, чого не знають навіть багато дорослих. Він знав, що на небі живе люблячий Бог. Цей Бог оберігає його, чує його молитви, і завжди знаходиться поряд, як найкращий Друг.

Тато і мама багато розповідали Василькові про Бога, кожен вечір читали йому Біблію, завжди брали його з собою до церкви. Василько любив Ісуса, і часто розмовляв з Ним в молитві, особливо коли залишався вдома один. Брати та сестри йшли до школи, тато на роботу, а мама в магазин, або ще по будь-яких справах.

Коли Василькові виповнилося 8 років, батьки вирішили віддати його до школи — інтернату. Якраз про це і хвилювався Василько. Як він боявся від'їжджати! Що він буде робити серед чужих дітей без тата і мами?

Василько довго впирався і вмовляв батьків, щоб вони записали його в звичайну школу. Він хотів ходити разом зі своїми братами.

— Синочку, ти не зможеш вчитися у звичайній школі, — переконувала його мама, пригортаючи до себе.

— В інтернаті є вчителі, котрі навчать тебе читати пальчиками. Там є спеціальні книги, а в звичайній школі їх немає. Не хвилюйся, ми будемо приїжджати до тебе кожного тижня, і в неділю будемо забирати тебе додому.

— Я ж там нікого не знаю! — і сльози котилися по щоках.

— Я буду там один!

— Невже ти забув про Ісуса? — тато сильними руками підняв Василька і посадив до себе на коліна.

— Синочку, ти ж знаєш, що Він не залишить тебе!

— Знаю, — притих Василько.

Раптом йому прийшла чудова думка, і він радісно вигукнув:

— Я буду молитися, щоб Ісус послав мені хорошого друга в інтернаті!

— Ми теж будемо молитися про це, — погладив по голівці його тато.

— Господь любить нас, і знає що для нас краще. Нам потрібно терпляче чекати від нього відповіді...

І ось Василько в інтернаті. Перші дні він дуже сумував за домівкою, і часто молився, щоб скоріше приїхала мама, і щоб Ісус послав йому друга. Самотньо і незатишно почував себе Василько серед невіруючих хлопчиків та дівчаток. Тепер набагато частіше ніж вдома, підходив до свого ліжка, ставав на коліна і пошепки молився. Він вірив, що

Ісус чує його молитву.

З часом, Василько звик до життя в інтернаті, і вже сумував не так сильно. Він помітив, що Ісус захищає його від недобрих хлопців, тому що його ще ніхто не бив, хоча інші бились між собою кожен день. На днях вчитель похвалив Василька за те, що він добре запам'ятовує уроки і сидить тихо, не пустує.. Ось тільки друга у Василька так і не було. Невже Ісус не чує його прохання? Ні, цього не може бути! Василько твердо вірив, що коли-небудь, у нього все ж буде хороший, віруючий друг. Одного разу ввечері Василько грався з Едиком. Цей хлопчик подобався йому тим, що ніколи не бився, не забирав собі іграшки, не говорив поганих слів. Едик був старший за Василька на цілий рік.

— Можливо він віруючий? — промайнула думка у Василька — Тільки як дізнатись про це?

Василько думав, думав, а потім запитав:

— Едику, ти знаєш чому гадюка повзає на животі?

— Знаю, — не одразу відповів Едик.

— Чому? — у Василька перехопило подих. Едик раптом згадав домівку, вечірні читання Біблії і мамину настанову, щоб він не соромився говорити про Бога дітям в інтернаті...

Едик відклав іграшку, підняв обличчя, і сказав:

— Тому що змії бувають дуже хитрі і одного разу обманув Єву в Єдемському саду. Про це в Біблії написано. Бог заборонив Адамові і Єві їсти плоди з одного дерева. Він сказав, що вони помруть, коли скуштують їх. А змії прийшов до Єви і каже: "Неправда, ви не помрете. Візьміть і їжте ці плоди, і ви станете самими розумними, як боги будете!" Єва послухалася його і вкусила плід, і дала Адамові їсти. За це Бог покарав змія, і з тих пір усі гадюки повзають на животі.

— Значить ти віруючий?! — радісно вигукнув Василько, і обійняв Едика.

— Так, — відповів той.

— Я теж! Уявляєш, я молився, щоб Ісус послав мені хорошого друга. І Він послав тебе!

— Звичайно, ми будемо друзями! — зрадів Едик, — мені теж було сумно одному...

Кожен день нашого життя додає кожному із нас частинку мудрості, звичайно, якщо ми ходимо з Христом, живемо Ним і виконуємо Його повеління.

І мудрий чоловік — це той, який обдарований мудрістю згори, обдарований великим розумом, знанням і життєвим досвідом.

Істинна мудрість від Бога — вона дає кожній людині розумне серце, щоб розпізнати, де добро, а де є зло.

Християнська премудрість — це Ісус Христос, який відкрив нам таємницю небесного Батька. Хоча Бога ніхто не бачив, але Однонароджений Син, що в лоні Отця, Він об'явив нам Його! Він прийшов на цю грішну землю, щоб подарувати кожній людині життя! Життя, яке втратила перша людина. Життя з Вічним Живим Богом!!! І кожна віруюча людина мудріша за будь-яку освідчену людину, яка закінчила вищі учбові заклади, але продовжує жити гріховним життям.

Мудрість — це дар бачити речі в нашому житті так, як бачить їх Бог.

Мудрість набагато більша, ніж знання, і вона є в нас тоді, коли ми в тяжких обставинах, але знаємо, як вийти з тих обставин; коли у нас непорозуміння, а ми знаходимо шлях порозумітися. Коли ми хворі і знаємо, до якого Лікаря звернутися за допомогою. Коли ми щось зробили не до вподоби Господу, але ми знаємо в кого просити прощення. І найперше видно мудру людину тоді, коли вона не горда, коли вона знає, що навколо неї є набагато більше мудріших людей, і вона завжди бажає навчитися у когось. Вона бажає слухати інших, а не вчити і припинювати іншого. Мудра людина є та, яка бачить в самому простому, чи то в людині, чи то в її характері, чи то в її зовнішності, чи то в природі, в квітках, в пташечках — твориво Боже.

Колись запитали у одного мудрого літнього чоловіка: “Що найважливіше, яка людина важлива і який час в житті людини найважливіший?” Мудрець відповів: “Найголовніше у житті нашому — це жити в любові і мирі з кожною людиною...”

Найважливіша людина — це той, з ким ми в цю хвилину спілкуємося, чи маємо якісь справи, тому, що ми не знаємо, чи буде у нас ще така хвилина для спілкування.

Сьогоднішні години — це найцінніші години, тому що іншого сьогодні не буде.

Найголовнішим правилом мудрої людини є те, щоб робити все, як велике діло так і маленьке, від душі, від щирого серця.

І перед тим, як стати нам мудрим, ми повинні зрозуміти, що ми не є ними.

Перед тим, як стати сильними — ми повинні зрозуміти, що ми є безсилі. І мудра та людина, яка відверто і відкрито признається, що вона має потребу в Бозі. Вона звертається до Бога за допомогою, за прощенням, за мудрістю. Мудра людина не говорить багато, а говорить коротко, зрозуміло, старається виконувати волю Бога, боїться образити Його гріхами своїми, прославляє Господа серцем своїм, устами своїми і життям своїм.

Мудрість згори

А тому: “Хто мудрий і досвідчений між вами? Нехай він покаже діла свої в лагідній мудрості добрим поведженням! Коли ж гірку заздрість та сварку ви маєте в серці своєму, то не величайтесь та не говоріть ви неправди на правду. Це не мудрість, що зверху походить вона, а земна, життєва та демонська. Бо де заздрість та сварка, там безлад та всяка зла річ.

А мудрість, що зверху вона, — насамперед чиста, а потім спокійна, лагідна, покірлива, повна милосердя та добрих плодів, безстороння та нелицемірна. А плід праведності сіється в спокої творцями спокою.” (Якова 3:13-18).

Галина Мельник, ведуча радіопередачі
“Мій голос”, м.Сакраменто, церква
“Джерело життя”

Ви можете слухати нас на: WWW.TVVL.COM
Кожного четверга з 5 до 6 год.
вечора за Каліфорнійським часом.

Живіть у мирі та любові

Живіть, брати, у мирі та любові,
Шануйте серцем Божу доброту.
Спогляньте на важкий вінок терновий,
Покладений на голову Христу.

Не спричиняйте Господу страждання,
Христос доволі вже терпів за нас.
Подайте руку братського єднання
Й любов, якою любить нас Ісус.

В молитвеннім сердечнім покаянні
Очистіть свої душі та серця.
І в широму братерському єднанні
Ім'я прославте Господа Христа.

Живіть, брати, у мирі та любові,
Живіть по духу, як Господь звелів.
І будьте Йому вірні в ділі, в слові,
Любіте так, як Він вас полюбив.

Любов одна усі серця єднає
Любов'ю світ Господь благословляє.
Любов нам двері раю відчиняє,
Свята і вічна Божая любов.

М. Клекоць

Будьте добріші

Будьте добрішими, люди
Нащо томитись серцями,
Зла хай ніколи не буде
І ворожнечі між вами.

В цьому жорстокому світі,
Ми якщо будем добріші,
Легше тоді стане жити,
Миру й тепла стане більше.

Сама маленька образа
Може поранити сильно,
Нею ми кожного разу
Мучимо душі невинні.

Гляньте, як люди страждають,
Тільки тому, що нещадно,
Часто їх так ображають,
Жити від цього їм складно.

Ненависть душі руйнує
Їм заподіює рани,
Хай же вона не існує,
В нас, дорогі християни.

Зла, що панує сьогодні
Менше навколо нас буде,
Слухайте Слово Господнє,
Будьте добрішими, люди.

О. Войтицький

Освяти нас

Освяти нас правдою Твоюю,
Твоє Слово — правда і життя,
Щоб, йдучи дорогою землею,
Нами славилось Твоє Ім'я.

І Твоє Ім'я, Ім'я любові,
Хай завжди благословляє нас
Жити дай нам по Твоєму Слову
Дух Святий хай нас веде весь час.

Твоє Слово учить нас, як жити
Щоб вогонь любові в нас горів,
Щоб могли ми так, як Ти, любити
І прощати навіть ворогів.

Твоїм Словом нас навчи святити
Твоє Ймення тут, на цій землі,
Твоїм Словом нас навчи долати
Всі спокуси ворога душі.

Твоя правда у святому Слові
Твоє Слово — істина свята.
І ім'я Твоє, Ім'я любові
Нам дарує вічнеє життя.

Освяти нас у Твоєму Слові
Сили дай нам свято берегти
Своє серце в вірі та любові
Щоб у нас святився, Боже, Ти.

М. Клекоць

Не сумуй

Ти не сумуй за тим, що вже пройшло,
Його назад все рівно не вернути.
І не радій з того, що вже було,
Його вже більше може і не бути.

Живи тим, що сьогодні Бог дає,
Усе приймаючи як з Його волі.
І коли хліб насущний в тебе є,
Ти щиро дякуй Богові і долі.

Бо як би тут не склалося життя,
У цій земній, повній скорбот долині,
Чекає вірних вічне майбуття
В небесній, славній, вічній батьківщині.

Туди свій направляй життєвий шлях,
Бо щастя лиш, коли ти в мирі з Богом.
Й на зустріч в славних, вічних небесах
Він проведе по всіх земних дорогах.

Життя земне так швидко пролетить,
Минеться все: і болі, і розлуки.
Усе пройде, як звук, як пар, як мить:
Печаль і радості, і зустрічі, й розлуки.

Все промине і шезне, як туман
Та навіть мить життя не повторити.
Сьогодні досліди, де є обман,
Де істина, якою треба жити.

Бо ми завжди живем одним лиш днем,
Який ми називаємо "Сьогодні",
Бо вчора вже пройшло, і не вернем,
А в завтра заглянути не спроможні.

Радій сьогодні світлу і теплу,
У Господа черпай насагу й силу
І наскрізь серце відкривай добру
Й оберігай життя твердиню — віру.

І шезне з серця сум, печаль душі,
Стрічатимеш без страху день майбутній,
Бо у важкій життєвій боротьбі
Господь з тобою, і в тобі присутній.

М. Клекоць

ЖАХЛИВА ІСТОРІЯ

Один хлопець учинив крадіжку. Через якийсь час справа вийшла на яв. Хлопець страшенно боявся реакції свого батька — чоловіка гідного і шанованого у місті.

Атмосфера у домі була страшенно напружена. Після вечері у кухні залишилися тільки батько і син. Хлопчина з острахом чекав, але батько за цілий вечір не сказав ні слова.

Несподівано батько встав і підійшов до коминка. Він узяв до рук залізну кочергу. Кочерга мала загострені зубці і була розпечена до червоного. Батько мовчки наблизився до столу. Переляканий хлопець не зводив з батька широко відкритих очей.

Батько став біля сина, поклав свою руку на стіл, а потім проткнув її розжареним залізом. При цьому він не вимовив ані слова.

Без сумніву, це жахлива історія, але що ти думаєш, коли бачиш хрест?

НАСЛІДУВАННЯ

Симон, що віддавна був залежний від алкоголю і перебував у притулку для бездомних, несподівано змінився. Його глибоко вразила самовідданість волонтерів, людей доброї волі, що працювали у притулку. Невдовзі Симон зробився такий послужливий і добрий, що його не впізнали ані мешканці, ані працівники притулку.

Удень і вночі він невтомно працював. Жодна робота не могла його принизити. Коли треба було прибрати у кімнаті алкоголіка, якому стало зле, прочистити труби в кухонній раковині чи в туалеті, Симон робив це без жодного слова, навіть з усміхом. Мало того, часом складалося враження, що він надзвичайно вдячний за те, що може чимось прислужитися. На нього також могли повністю покласти, коли виникала потреба нагодувати або вкласти до ліжка тих, які не могли дати собі з цим раду самі.

Якось увечері капелан притулку проповідував у залі серед людей, що там згромадилися. Він навчав, що треба молитися до Бога, аби змінитися і стати кращим. Несподівано один хлопчина пробрався наперед, упав на коліна і став вигукувати: "О Боже, зроби так, аби я став таким, як Симон! Зроби, щоб я став таким, як Симон!"

Капелан, схилившись над ним, промовив: "Хлопче, було би краще, якби ти молився: 'Боже, зроби, щоб я став подібним до Ісуса!'"

Хлопчина глянув на капелана і запитав: "Чому? Хіба Ісус такий, Як Симон?"

Коли хтось питає: "Яким є християнин?" — єдина прийнятна відповідь — "Подивись на мене!"

Євангельських християн депортують з Йорданії

Євангельських християн у Йорданії обвинуватили в насильному наверненні людей у християнство і депортували із країни, — повідомляє Christian Telegraph і ASSIST News Service. Як відомо, Йорданія є ісламською країною, і навернення в християнство переслідується згідно із законом. Релігійні лідери у Аммані сказали, що неодноразово отримували скарги на групу місіонерів США, які наvertsали місцевих жителів до своєї віри.

За повідомленням The Washington Times, депортація християн може завдати серйозних збитків туристичній індустрії країни. Йорданія представляє особливий інтерес для християн-туристів, оскільки саме у цій країні відбувалося безліч Біблійних подій.

Ізраїльський шекель — найстабільніша валюта у світі

Останні місяці ізраїльтяни, також втім, як і жителі інших країн, чії валюти орієнтовані на долар, зникли чути про постійне зниження курсу американської валюти, — повідомляє Християнський Мегалпортал invictory.org із посиланням на MIGnews.

Черговий рекорд падіння долара на ступінь 1997 року був — долар коштував всього 3.403 шекеля. Протягом одного дня Центробанком Ізраїлю було придбано біля трьохсот мільйонів доларів. Такі екстрені заходи не застосовувалися протягом кількох років. На думку фахівців поки що невідомо, чи це разовий захід чи довгострокова економічна політика.

Впродовж останніх двох місяців ізраїльська валюта залишається самою стабільною. Ізраїльський шекель ще більше зміцнив свої позиції щодо провідних світових валют: американського долара, євро, фунта стерлінга, швейцарського франка та японської ієни.

Михайло Горбачов півгодини молився в монастирі

Останній радянський лідер Михайло Горбачов тасмю відвідав могилу святого Франциска Ассизького в Італії, — повідомляє Християнський Мегалпортал invictory.org із посиланням на NEWS.ru. У супроводі доньки екс-президент з півгодини мовчки молився у нижній церкві Сан-Франческо в монастирі Сакро-Конvento, де почивають останки святого. Впізнав його один з прочан — литовський чернець Мирослав Анушкевич, що й поговорив із Горбачовим на тему релігії і політики.

“Він заглибився у молитву, у дуже глибоку медитацію на східний манер”, — розповів чернець. За словами політика, його впокорив образ святого Франциска. “Історія Франциска набагато гарніша, ніж теперішні часи”, — повторював він з гіркотою. Горбачов розповів, що бере активну участь у допомозі дітям, хворим на рак: проект, що стартував нещодавно у Росії, вже дозволив прооперувати близько сотні дітей.

Михайло Горбачов багато говорив про Росію, “країну з великою історією і духовністю”, а також про те, наскільки важливо для світу, щоб важкий демократичний процес призвів до воїстину міцних результатів.

Колишній президент висловив тривогу з приводу серйозної шкоди, якої людина завдає навколишньому середовищу. Він прийняв запрошення ченців взяти участь у Міжнародній конференції з екологічних тем, що пройде у вересні в Ассизах.

За словами Анушкевича, його вразила здатність Горбачова одночасно говорити про земні матерії і духовне. “Мене здивувало, як він від святого Франциска, чи то історії християнської духовності вміє переходити до соціальних оцінок, які він вважає необхідними для розуміння сучасної ситуації. Він вміє читати минуле, щоб усвідомити нинішнє”, — розповів вражений священослужитель.

Франциск Ассизький (1181-1226 рр.)

Святий Франциск — засновник чернечого ордена братів-міноритів — народився у італійському місті Ассизи.

У юності він мав намір стати лицарем, проте, провівши рік у полоні в часи війни і ознайомившись із становищем жебраків і прокажених, вирішив присвятити себе духовному служінню. У 1210 року він затвердив у Папи Римського статут нового ордена, члени якого були зобов'язані жити у бідності, проповідувати Євангеліє і дослісно дотримуватися Біблійних приписів: допомагати нужденним, відмовитися від вченості і багатства.

Основною установкою Франциска була любов до ближніх, зокрема до іновірів, і навіть до тварин. Завдяки прикладу самого Франциска орден невдовзі здобув популярність і став стрімко розростатися. За декілька років до смерті на тілі святого Франциска з'явилися стигмати — сліди п'яти ран розп'ятого Ісуса Христа. Померши в zenіті слави, Франциск був канонізований Папою Григорієм IX через два роки по смерті.

У Катарі відкривається перший християнський храм

Устолиці Катару буде освячено першу у ісламській країні християнську церкву — католицький храм Святої Діви Марії, побудований, як вимагала влада Катару, без дзвіниці і хреста.

Храм стане центром католицької громади Катару, яка об'єднує близько 100 тис. вихідців з Південно-Східної Азії й країн Заходу. На тій же земельній ділянці площею 21 тис. кв. м. передбачається звести ще п'ять церков, зокрема грецьку православну, коптську і англіканську.

“Це буде виключно місце загальної молитви, — сказав священник Томасито Венерасьон, настоятель нового храму, капучин-францісканець, котрий прибув у Катар 5 років тому з Маніли, — і воно не використовуватиметься для прозелітизму”.

Після відкриття храму в Катарі, єдиною країною Перської затоки, що забороняє будівництво на своїй території християнських церков, залишиться Саудівська Аравія.

У США суд Каліфорнії заборонив домашню освіту, але чиновник “дозволив” батькам навчати своїх дітей дома

28 лютого Суд штату Каліфорнія позбавив батьків права на освіту власних дітей, заборонивши домашню освіту, прийнявши новий закон про освіту, згідно якого: “діти з шести до вісімнадцяти років мають вчитися

в загальноосвітніх денних школах, або ж у приватних денних школах. Також їх можуть навчати професійні репетитори, які мають державну акредитацію у відповідності з тим класом, у якому повинна навчатися дитина”.

Сім'я Філіпа і Мері Лонг поділилися своєю думкою про це рішення: “Просто ми не хочемо, щоб вони вчили наших дітей. Вони вчать їх речам, що цілком суперечать нашим цінностям і тому, у що ми віримо. Вони задають нашим дітям питання, до яких вони ще не готові”.

Філіп Лонг процитував рішення суду про сексуальну освіту дітей, включаючи пропаганду гомосексуалізму як нормального способу життя. “Коли діти стануть набагато старшими, вони здатні розуміти й приймати рішення. Але

сьогодні вчити їх правильному способу життя є моїм власним завданням”, — сказав він.

Майкл Сміт, президент Асоціації захисту домашньої освіти (HSLDA) сказав, що його організація “виступає категорично проти такого

тлумачення Каліфорнійського закону”, і навіть повідомив, що вивчає це запитання, щоб оскаржити його у суді.

Відповідальний з питань освіти у штаті Каліфорнія Джек О-Коннел запевнив християн у тому, що батьки мають право на домашню освіту своїх дітей, не зважаючи на новий закон. Політика Міністерства освіти у штаті Каліфорнія не зміниться в результаті нового закону.

Майкл Фаррис, голова Асоціації захисту домашньої освіти (HSLDA) підтвердив слова О-Коннела: “Так, він має рацію, — сказав Фаррис. — Ми сподіваємося, що його слова допоможуть нам підтвердити у суді право на домашню освіту”.

Смоленська прокуратура збирається ліквідувати церкву

Прокуратура Смоленської області звернулася з позовом до суду, щоб ліквідувати Об'єднану Методистську церкву (ОМЦ) Смоленська через те, що вона організувала недільну школу для дітей віруючих без отримання державної ліцензії.

Раніше Методистська церква піддавалася перевіркам тому, що планувала відкрити у вересні Місіонерський коледж, якого поки що немає. Прокуратура наказала церкві прибрати з Інтернет-сайту церкви всі матеріали, які стосуються коледжу, що ОМЦ Смоленська і вчинила. Будинком молитви ОМЦ Смоленська відвідав із перевіркою дільничний міліціонер. Він попросив у пастора Второва список і адреси всіх парафіян, на що той відповів відмовою, оскільки дільничний не надав ніяких письмових обґрунтувань. Дільничний заявив, що його направили з прокуратури для повторної перевірки, позаяк першого разу він не виявив підстав для порушення кримінальної справи.

У провину Методистській церкві ставиться те, що вона організувала недільну школу “Наші сердечка”, яка не має статусу юридичної особи та ліцензії. В школі навчаються діти від 4 до 14 років, а викладають — вчителі на добровільних засадах. У позовній заяві обґрунтовуються докази учбового процесу: зошит пастора, куди внесено імена учнів, навчальний матеріал і відмітки про засвоєння знань під час уроків по християнству, графік чергувань у церкві і план занять: вивчення “Біблії в картинках” та наступні ігри — спів, малювання, виготовлення виробів і аплікацій.

Нагадаємо, що пастор Об'єднаної Методистської Церкви м. Смоленська Олександр Второв звинуватив секретаря Смоленської єпархії, вікарія Смоленської і Калінінградської єпархії РПЦ МП, єпископа Вяземського Ігнатія (Пуніна) у розпалюванні міжрелігійної ворожнечі. Приводом до обвинувачення послужила ціла серія перевірок із боку правоохоронних органів, ініційована скаргами єпископа Ігнатія у цілий ряд органів влади: УБОЗ, Інспекцію у справах неповнолітніх, дільничному, департамент освіти, обласне УВС та прокуратуру, в якій він вимагає “вжити заходів для захисту жителів нашого міста і особливо молоді від даної псевдорелігійної організації”.

Бенедикт XVI хоче реабілітувати Мартина Лютера

Мартин Лютер

правдання великого реформатора понтифік має намір заявити, що він не хотів розколоти християнство, а лише хотів очистити Церкву від скверни.

Переоцінку діяльності Мартина Лютера буде, очевидно, зроблено на щорічній зустрічі наближених до Папи теологів, відомій під назвою “Гурток учнів Ратцінгера” (Ratzinger Schülerkreis). У ній беруть участь 40 богословів, і відбувається вона у літній резиденції Бенедикта XVI Кастельгандольфо. Газета “The Times” з джерел у Ватикані: “Папа має оголосити, що Лютер, який був відлучений від церкви і засуджений за ересь, — не був еретиком”.

За словами голови Папської ради зі сприяння християнській єдності кардинала Вальтера Каспера, цей крок сприятиме розвитку діалогу між католиками і протестантами.

Реабілітація Лютера повинна також змінити у суспільній свідомості уявлення про Папу, (який і відзначить третю річницю перебування на престолі святого Петра), як противника компромісів та непримиренного консерватора. Ще одним свідченням цієї тенденції стала також інформація про те, що Ватикан планує встановити на території міста-держави статую Галілео Галілея, який судом інквізиції був звинувачений у ересі.

Папа Римський Бенедикт XVI збирається реабілітувати Мартина Лютера, — повідомляє Християнський Мегапортал invictory.org із посиланням NEWS.ru. На ви-

Дивовижні здібності бджоли

Медоносні бджоли літають з такою дивовижною спритністю, якій могли б позаздрити пілоти, що виконують фігури вищого пілотажу, і при цьому їх навігаційна "програма" упакована в мозку, розмір якого не перевищує насіннячка кунжуту. Сьогодні їхні методики ретельно вивчаються за допомогою устаткування для вивчення польоту бджіл при Австралійському Національному Університеті (АНУ) в Канберрі. Учені планують застосувати ці методи для розробки мініатюрних, літаючих роботів-шпигунів і безпілотних космічних дослідницьких апаратів, керованих з землі.

Бджолина навігація

Бджоли володіють пристосуванням для визначення швидкості польоту, гіроскопами, "компасом", який уловлює поляризацію сонячного світла, чутливими до ультрафіолету елементами, що допомагають відстежувати горизонт для визначення кута нахилу, а також двома складними очима, кожен з яких складається з 7 000 шестикутних (шестисторонніх) фасетів. Ці фасети є вікнами для черинь-око, які називаються омматидії. Омматидії є крихітними трубочками, які складаються з лінзи і світлочутливих кліток. Кожна трубочка направлена в різний напрям, що забезпечує широке поле зору. Шестикутна форма ідеальна. При такій формі використовується найменша кількість граничного матеріалу клітки (саме тому соти бджіл також мають шестикутну форму), і найменш гострі кути, що приводить до менших витрат сил, і крім того, ця форма є самою симетричною структурою. Такі очі просто супер для уловлювання рухів, оскільки при найменшому зрушенні зображення уловлюється різними фасетами.

Зоровий потік

Сьогодні дослідники АНУ виявили, що для навігації бджоли використовують метод виявлення руху. Уявіть собі, що ви швидко їдете в автомобілі або в поїзді. Стови на огорожі, здається, проносяться зі швидкістю мимо вас, тоді як предмети, що знаходяться далі, рухаються повільніше, а хмари, як здається, взагалі рухаються разом з вами. Рух предметів називають зоровим потоком, і чим швидше, як здається, що-небудь рухається, тим ближче воно знаходиться.

У експерименті бджіл помістили в тунель, на стінах якого були розміщені предмети, що штучно пересувалися. В результаті дослідники довели, що бджоли використовують оптичний потік. Коли предмет був нерухомий, бджоли летіли прямо по центру тунелю, тому що тоді швидкість потоку зображень була однаковою з обох боків. Коли зразок на одній стороні пересували в тому ж напрямі, куди летять бджоли, уповільнюючи рух предмету щодо бджіл, вони виявляли цей повільніший видимий рух і вичислювали, що стіна знаходилася далі від них, і починали рухатися до неї.

Дослідники виявили, що бджоли запрограмовані літати так, щоб швидкість видимого предмету залишалася постійною. Наприклад, коли предмети з обох боків стін пересували разом з бджолами так, щоб бджоли думали, що вони летять повільніше, то вони починали летіти швидше. Це життєво важливо для того, щоб бджоли літали швидко у відкритих просторах, і сповільнювалися в замкнутих просторах і в місцях з перешкодами, або відлітали геть, якщо видимі предмети раптово починають рухатися дуже швидко в один бік, повідомляючи, що перешкода знаходиться дуже близько. Ця здатність також допомагає бджолам приземлятися, оскільки вони можуть уповільнювати свій політ автоматично, підтримуючи зоровий потік постійним. Таким чином, їм не потрібно знати свою швидкість польоту або висоту.

Медоносні бджоли також використовують зоровий потік, щоб виміряти відстань до джерел харчування, яке вони повідомляють іншим бджолам за допомогою спеціальних танців, у вигляді покачування. Дослідники довели це, помістивши бджіл, що летять у пошуках їжі, у вузькі тунелі, в яких створювався вищий зоровий потік, що сприймається бджолами як політ на більшу відстань. Потім ці бджоли повідомляли цю невірну інформацію своїм товаришам бджолам, які після цього починали шукати їжу на віддаленіших відстанях.

Зоровий потік потребує контрасту в середовищі, так щоб видимі предмети достатньо змінювалися, щоб бути виявленими. Це працює дуже добре в природних умовах, але не в штучному навколишньому середовищі типу скляних вікон і забарвлених стін. Це пояснює, чому іноді бджоли збиваються з шляху в цьому середовищі і продовжують відбиватися від цих поверхонь.

Бджоли: спроектовані для польоту

Деякі еволюціоністи стверджують, що багатоглибке око — це поганий дизайн, який не став би використовувати жоден хороший дизайнер, з чого виходить, що око повинно еволюціонувати.

Але насправді таке око є чудовим дизайном для маленьких створін, який дає

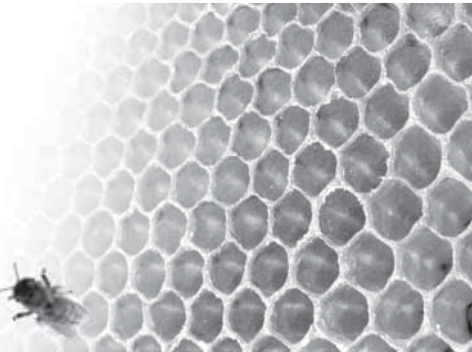

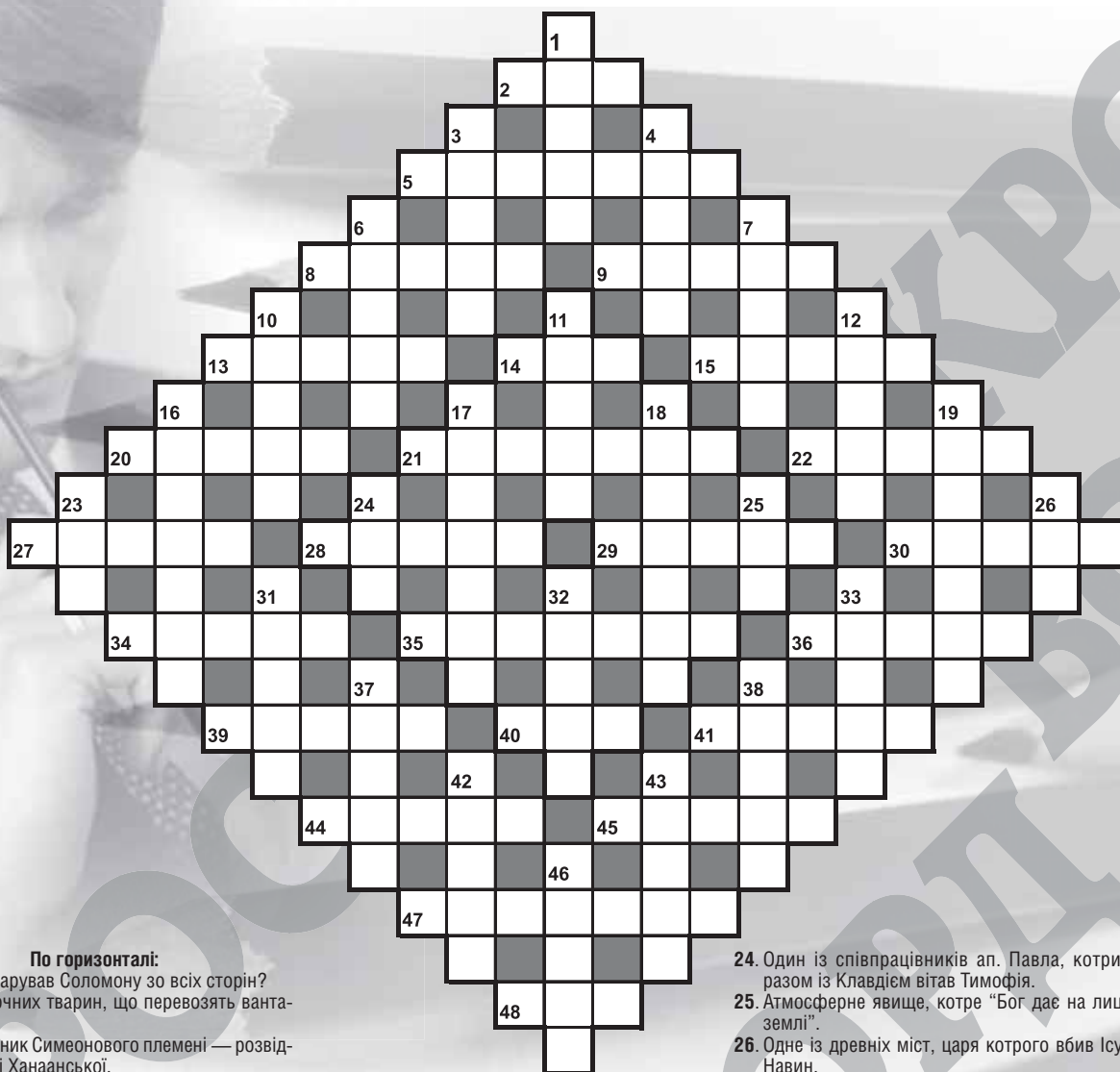
можливість бджолам управляти польотом за допомогою високоефективного методу зорового потоку. Твердження про те, що б не робив би дизайнер, є насправді помилковим теологічним аргументом, а не науковим доказом на користь того, що така структура могла бути утворена мутаціями і природним відбором. Цей аргумент також експлуатує ідею, що оскільки створення і еволюція є єдиними альтернативами, то свідчення проти одного є свідченням на користь іншого. Цікаво те, що еволюціоністи голосно протестують, коли креаціоністи використовують такий підхід! Але коли справа доходить до вагомих свідчень на користь еволюції, то виникають величезні труднощі.

Недавно проведені молекулярні дослідження свідчать проти ідеї, що всі складні очі еволюціонували від загального предка, а вказують на те, що всі вони мають незалежні походження. Це сумісно з вченням про окремі акти творіння одним Дизайнером.

В той час, коли я пишу цю статтю, в Штаті Огайо, США, учені сперечаються про те, чи існує "дизайн" в природі, і чи є вчення про розумний задум "наукою". Проте, як було показано, кращим інженерам в області робототехніки все ще потрібно попрацювати, щоб спроектувати таку ж хорошу навігаційну програму, як у бджоли. Більше того, учені повинні розмістити її в чипі, чия ефективність використання енергії була б такою ж, як в мозку бджоли. Отже, розумно вірити, що бджола була розроблена Майстерним Програмістом, чий інтелект набагато перевищує наш.

Джонатан Сарфаті

По горизонталі:

2. Що Бог дарував Соломону зо всіх сторін?
5. Група в'ючних тварин, що перевозять вантажі.
8. Представник Симеонового племені — розвідник землі Ханаанської.
9. Місце біля овечих воріт Єрусалиму, де хворі чекали допомоги.
13. Скільки років царював Єгоаш в Єрусалимі?
14. Країна, де поселився Каїн, коли пішов від лиця Господа.
15. Яким серцем Давид благає і прославляє Господа?
20. Те, до чого подібний брехливий свідок.
21. Одне із древніх і багатих міст світу, що стало спустошенням.
22. Чоловік, котрий допомагав Неємії в посвяченні Єрусалимських мурів.
27. Огидний ідол вогню, що вимагав багато жертв дітей.
28. Інша назва Моавитського міста, відомого великими виноградниками, за котрим буде плакати пророк Єремія "плачем Язера".
29. Символ слави, похвали, перемоги, нагороди чи страждання.
30. Филистимське божество, котре двічі падало ницьма перед Господнім ковчегом.
34. Що буде терпіти лінива душа?
35. Що повинна пильнувати зберегти церква в Єфесі?
36. Ідол моавитян, котрому цар Соломон запровадив поклоніння в Єрусалимі.
39. Долина, де жила Даліла.
40. Син Ламеха і внук Метушалаха.
41. Що, по словах фальшивих свідків, порушував дякон Степан?

44. Явище природи, по грецьки — евроклідон.
45. Місто, царем которого був Берай (що значить син лукавого).
47. Хто став для обрізаних за служку ради Божої правди?
48. Продукт харчування, которого в Ханаанському краю з подостатком.

По вертикалі:

1. Гора, на котрій мешкали Хананеяни, Сидоняни і Хіввеяни.
3. Один із синів Давида.
4. Ім'я вбогої людини, котрій пси лизали рани.
6. Левит, котрий був устами для свого брата.
7. Куди Мойсей кинув, змоловши в порох, теля?
10. Велика церковна будівля в місті.
11. Левит, родом Кипрянин.
12. Один із братів Ісуса Христа.
16. Престононаслідник, которого помазали на царя пророки Садок і Натан.
17. Теща останнього єдомського царя Гадада.
18. Усвідомлення і почуття моральної відповідальності за свою поведінку і вчинки.
19. Один із тих людей, котрих Давид, так як і праведника, не бачив щоб хліба просили.
23. Місце зупинки ап. Павла по дорозі з Мілету в Єрусалим.

24. Один із співпрацівників ап. Павла, котрий разом із Клавдієм вітав Тимофія.
25. Атмосферне явище, котре "Бог дає на лице землі".
26. Одне із древніх міст, царя которого вбив Ісус Навин.
31. Один із тих, хто прийшли до Саула і звістили про небезпеку над Явешем Гілеадським.
32. Одежа, котру носили багаті люди Палестини.
33. Провідник банди, що став царем Сирії.
37. Річ, котрою зловили 153 риби.
38. Син Серуга, дід Авраама.
42. Автор слів: "Служіть один одному".
43. Острів, на котрому зупинився ап. Павло після зупинки на острові Кос.
46. Дочка венеціанця Авіаїла, і дружина царя Персії.

**Відповіді на запитання кросворду
"ХРИСТОС ВОСКРЕС"
Розміщений у Віснику Правди №2
за 2008 рік.**

По горизонталі: 5. Сповідь 6. Близнюк 9. Стояли 10. Адам 11. Вино 12. Коліна 14. Ірод 15. Діти 17. Горниці 18. Моління 19. Олива 21. Петро 22. Миска 23. Слава 27. Рахав 28. Терен 30. Христос 32. Воскрес 33. Огій 34. Чаша. 37. Сокира 38. Осел 39. Риба 40. Клеопа 41. Голгофа 42. Зеведей.

По вертикалі: 1. Йосип 2. Віфанія 3. Никодим 4. Знак 7. Господь 8. Кірієя 13. Ангел 16. Вінок 20. Аккув 21. Пилат 24. Хрест 25. Знаки 26. Гарячка 29. Престол 31. Соломон 32. Варавва 35. Гасло 36. Шкода.

ЗАХІДНЕ УКРАЇНСЬКЕ ЄВАНГЕЛЬСЬКО-БАПТИСТСЬКЕ ОБ'ЄДНАННЯ В США

Церква Євангельських Християн-БAPTИСТІВ міста Еверет

Адреса: 11401 Airport RD, Everett, WA, 98204

Пастор: Олександр Ковальчук
(425) 319-7228, (425) 423-0467

Перша Українська БAPTИСТСЬКА церква міста Сіетл

Адреса: 37603, 28-th Ave S., Federal Way, WA, 98003

Пастор: Костянтин Качмарчик
(253) 939-9364

Українська церква Євангельських Християн-БAPTИСТІВ міста Ванкувер

Адреса: 3611 NE 132 Ave. Vancouver WA 98682

Пастор: Павло Дем'яник
(503) 407-0413

Українська церква Євангельських Християн-БAPTИСТІВ міста Сакраменто

Адреса: 5540, Date Ave., Sacramento, CA, 95842

Пастор: Володимир Вільниця
(916) 348-1639

Євангельсько-БAPTИСТСЬКА Українська Церква "Джерело Життя"

Адреса: 5948 Pecan Ave. Orangevale CA 95662

Пастор: Сергій Почапський
(916) 390-4786

Перша Українська Євангельсько-БAPTИСТСЬКА церква міста Сан-Матео

Адреса: 1501, S El Camino REAL, San

Mateo, CA, 94402

Відповідальний: Володимир Ковальчук
(510) 247-9604

Перша Українська БAPTИСТСЬКА церква міста Санта-Барбара

Адреса: 3721, Modoc rd., Santa Barbara, CA, 93105

Пастор: Богдан Прихидько
(805) 685-7917

Перша Українська Євангельсько-БAPTИСТСЬКА церква міста Лос-Анджелес

Адреса: 2030, Glendale Blvd., Los Angeles, CA, 90039

Пастор: Ілля Чепелюк
(949) 653-9196

Українська Євангельсько-БAPTИСТСЬКА церква міста Гемет

Адреса: 26089, Girard St., Hemet, CA, 92544

Пастор: Володимир Білоус
(858) 613-0162

Перша Українська БAPTИСТСЬКА церква міста Сакраменто

Адреса: 1038 Meldy Ln. Roseville, CA 95678

Пастор: Юрій Голас
(916) 334-1466

Церква Євангельських Християн-БAPTИСТІВ м.Кент

Адреса: 27031 III Ct. SE Kent, WA 98030

Пастор: Леонід Літушко
(253) 941-4292